Szomjúság
(Thirst)
1965. szeptember 19. Tucson, Arizona

1 Jó estét, barátaim. Kiváltság, hogy itt lehetek ma este. Ez a második alkalom, hogy itt vagyok a Grantway gyülekezetben kedves testvéremmel, Mack testvérrel és a többi remek testvérrel, és a többi idecsatlakozott kereszténnyel más gyülekezetekből, és Lee Vayle testvérrel. És éppen most találkoztam itt egy testvérrel, aki F.F. Bosworth testvérnek kebelbarátja volt, és nem is tudta, hogy Bosworth testvér már az Úrnál van. Azt mondtam: - Úgy érzem, hogy Elizeussal találkoztam, aki vizet öntött Illés kezeire… Külföldön voltak és nem tudták, hogy Bosworth testvér már elment és találkozott az Úrral, 84 évesen.

2 Most pedig szeretném mindazokat köszönteni, akik telefonon keresztül csatlakoznak hozzánk szerte az országból, egészen Kaliforniától New York-ig és Texas-ig, és az ország különböző részeiből, Maine államtól Kaliforniáig. Tehát van egy ilyen rendszerünk, hogy telefonkapcsolatot létesíthetünk, és ez egy hatalmas áldás. És most értjük, hogy drága barátunk, Pearry Green testvér jóvoltából van egy olyan készülékünk is, amit a TV készüléketekhez csatlakoztathattok, és akkor nem csak a telefonon keresztül hallgathatjátok, hanem a TV készüléken is nézhetitek. Most éppen ezt próbálják meg intézni.

3 És Mack testvérnő, nagyon örülök annak, hogy jól vagy, és hogy itt ülsz ma este az orgonánál. És sok barátomat látom itt Sierra Vista-ból, Borders testvért, illetve Roberson testvért is Indiana államból, és még sok más testvért is. Szeretném elmondani ma a Gyülekezeti Házban lévőknek, bár úgy tűnik, a felük itt van most, és

a Jeffersonville-i Gyülekezeti Házból is… És ott van a barátom, Koontz testvér is, akivel kapcsolatban telefonáltatok, azzal a betegséggel kapcsolatos imakérés miatt. Imádkozom érte, Koontz testvérért. Rendben lesz. És lent Texas-ban Blair testvérnek, ha hallgatsz minket, testvérem, akkor csak emlékezzél arra, hogy az az Isten, aki téged az első alkalommal áthozott ezen, a második alkalommal is át tud rajta vinni. És hisszük, hogy Isten megadja ezt neked. És semmivel kapcsolatban ne fogadd el az ördög hazugságát. Csak emlékezzél rá, hogy Isten Isten, és hogy van… És Ő ugyanaz marad tegnap, ma és mindörökké. És mi szeretjük Őt és hiszünk Benne, és imádkozunk érted. Minden barátunknak Kaliforniából, Mercier testvérnek és a többieknek itt fent Arizonában, és sok más helyen, Phoenix-ben és Williams testvérnek, és mindnyájatoknak, akik telefonon keresztül velünk vagytok, mindenkinek, természetesen nagyon hálásak vagyunk. És lent Georgia államban… És természetesen nagyon hálásak vagyunk mindnyájatokért. Az Úr áldjon meg benneteket.

7 A szíves fogadtatást érzem itt ma este ebben a remek gyülekezetben, a grantway-i Isten Gyülekezetében és Mack testvértől, az én jó barátomtól. Emlékszem, hogy egyszer Kanadában voltunk, és hogy ő… Éppen egy kis ösvényen lovagoltam ott az erdőben, és a Szentlélek szólt hozzám, hogy szálljak le és imádkozzam Mack testvérért. Akkor éppen válságos állapotban volt, és az Úr meggyógyította őt. És ezért annyira hálás vagyok, és azért, hogy ma este itt állhatunk és ebben a nagyszerű igazságban imádhatjuk az Urat. Egy ember ott ült a szószéknél, mögöttem, és azt mondta: - Szerintem nem ismersz meg engem… Azt mondta: - Egyszer stoppoltam, és te felvettél engem… Nem is tudom, talán Boston környékén, vagy valamerre… - Detroit-ban, stoppoltam… Azt mondtam: - Nos, általában próbálok segíteni ilyen helyzetben, ha csak tehetem, azoknak, akik szükségben vannak… Ma este pedig

mindnyájan szükségben vagyunk. És imádkozunk, hogy Isten segítsen rajtunk, az ő segítségének, áldásainak, kegyelmének és irgalmának kezével.

11 Általában sokat szoktam beszélni, de ma este próbálok kevesebbet szólni. És éppen most telefonáltak Ohio-ból is, Dauch testvérnő és az ottani csoport, McKinney testvér és Brown testvér, és mind a többiek, akik Ohio-n keresztül csatlakoztak hozzánk. Benneteket is köszöntünk! Későre jár már New York-ban is, és szerintem most 11 vagy 12 óra lehet ott. A gyülekezetek pedig összejöttek és várták ezt az órát, várták a szolgálatot. Nagyon hálásak vagyunk ezekért a remek barátokért, mindenfelé.

12 Most pedig, mielőtt kinyitjuk az Igét, szóljunk csak annak a Szerzőjéhez egy percet, miközben meghajtjuk a fejünket. Kedves Mennyei Atyánk, mi… A szívünk túlcsordul ettől a kiváltságtól, hogy életben lehetünk itt ma este, és hogy összegyűlhetünk együtt a Te népeddel, azokkal, akikről hisszük, hogy örökké velük élünk. Most Örök Életünk van, mert Te a Te egyszülött Fiadat adtad, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem Örök Élete legyen… Az Ő földi zarándokútján Ő azt tanította nekünk: „Aki hallja az Én Beszédemet és hisz Abban, aki elküldött Engem, annak örök élete van, és nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az Életre, mert hittünk az Isten egyszülött Fiában.” Mennyire hálásak vagyunk ezért a nagy Megváltóért! És imádkozunk ma este, hogy az Ő nagy Jelenléte áldjon meg bennünket itt, amint olvassuk az Ő Igéjét és szólunk róla. Engedd, hogy a Szentlélek elvigye azt minden szívhez ebben a nemzetben, Uram, bárhol is gyűlnek össze az emberek. Áldd meg a többi prédikátort is, akik a szószéknél állnak. Imádkozunk, Atyánk, hogy áldd meg ezt a grantway-i gyülekezetet, a pásztort, a feleségét, a gyermekeit, az elöljárókat, a megbízottakat, és az egész közösséget. És, Atyám, hadd dolgozzunk együtt az Isten Királyságáért, amíg elegendő Világosság van, hogy láthassuk, hol tartunk, mert közeleg az óra, amikor senki ember nem tud majd munkálkodni. És Atyám, amíg

ilyen kiváltságban van részünk, hadd használjuk ki az időt, Uram. Add meg ezt nekünk. Gyógyítsd meg a betegeket és a szenvedőket szerte az országban. Add, hogy Isten jelenlétét érezzék ma az ország minden résén és sarkán.

15 Tudjuk, hogy jön az ítélet. Nagy csapások sújtanak le, a nemzet remeg és mindenfelé földrengések vannak. Nagy történelmi dolgok, amikről az ítélet utáni napokkal kapcsolatban hallottunk, a Bibliából, és látjuk, hogy ezek újra ismétlődnek ma. Azt mondja a prófécia: „Amint Nóé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor is. Amint Lót napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor is”, és látjuk most ezt megtörténni. Az emberek szíve megrendül, az idők nehezek, feszültség van a nemzetek között: Istenünk, tudjuk, hogy az idők végén vagyunk. Segíts, urunk, hogy elvigyük az Üzenetet minden repedésbe és sarokba, minden gyermekhez, akit az Életre rendeltél el. Add meg ezt, Urunk. Jézus nevében kérjük ezt. Ámen. Uram, áldd meg most az Ő Szavának olvasását.

17 Sokan szeretitek nézni a Bibliát, miközben a prédikátor olvassa. És ma este szeretnék néhány verset felolvasni a Zsoltárok könyvéből, a 42. zsoltárból, csak hogy innen vegyük a ma esti igerészt. És felírtam magamnak néhány igeverset, és szeretnék ezekről beszélni, a következő néhány perc során, hogy erről a témáról beszéljünk. Dávid zsoltára, Dávid írta a zsoltárokat. Most, miközben odalapozunk, hadd mondjam el ezt. Sok ember azt mondja: - Ezek a zsoltárok is ihletettek? Természetesen, azok. Bizony, azok… Bármi, ami a Bibliában van, ihletett, legyen az történelem, énekek, vagy bármi más. Ihletett. Jézus azt mondta: „Nem olvastátok-e, amit Dávid mondott a zsoltárokban?” És aztán azt gondolom… A zsoltárok, természetesen, énekek. És ha az énekek Isten által ihletettek, mint ahogy hiszem, hogy azok, és prófétikusak is, remélem, hogy állni fogok, amikor ez az ének beteljesül.

Lesz egy találkozó a levegőben, abban az édes légkörben, ahol találkozunk és köszöntjük egymást odaát, abban az égen túli otthonban. Olyan éneklés, amilyet halandó fülek még nem hallottak, dicsőséges lesz, ezt nyíltan kijelentem! És Isten saját Fia lesz a Vezérünk abban a levegőbéli találkozásban.

Óh, bizony ott akarok lenni akkor!

20 Most pedig, a 42. zsoltár.

Mint szarvas kívánkozik a hűs víz forrásához, úgy kívánkozik az én lelkem utánad, óh Isten.
Lelkem szomjazik Istenre, az élő Istenre: mikor jövök és jelenek meg Isten előtt?
Könnyeim voltak húsom éjjel és nappal, miközben… Miközben mind azt mondják nekem: Hol van a te Istened?

Azt gondolom, hogy Dávid, miközben ezt a zsoltárt írta, szorongattatás alatt volt. És általában ilyen nyomás kell ahhoz, hogy a legjobbat kihozza az emberből. Tényleg, ez az, amikor Isten… Lejön akkor, amikor böjtölünk, sokszor, hogy felvegyük azt a helyzetet, amikor félreállunk az útból. És azt gondolom, amikor Dávid eljutott ezekbe a helyzetekbe, olyankor elkezdett elmélkedni az Úrról, és kezdett elgondolkodni a dolgokról. Sokszor Isten szűk sarokba juttat minket, ahonnan muszáj felnéznünk. Néha még a hátunkra is kell feküdnünk egy kórházban, vagy valahol egy ágyban ahhoz, hogy felnézhessünk és megláthassuk, honnan jönnek Isten nagy áldásai.

23 Most pedig az a szó, amiről ma este beszélni szeretnék, egyetlen szó a Bibliából, és a 2. versben lehet megtalálni: „szomjazni”, az a szó, hogy „szomjúság”. A

szótárban is megkerestem ezt a szót. Egy prédikációról gondolkoztam, amit valamikor prédikáltam és azt volta a címe, hogy: Szomjazni az élet után… És azt is a zsoltárokból vettem, amikor Dávid azt mondta: „A te beszédeid drágábbak nekem az életnél.” És akkor megkerestem ezt a szót és elgondolkoztam róla: „szomjúság”, úgyhogy megnéztem a szótárban, hogy mit jelent. És itt van, amit a Webster-féle szótár mond: „Fájdalmas vágyakozás…” Fájdalmas, amikor valamit annyira nagyon akarsz, hogy fájdalmassá válik számodra. Szomjazni egyáltalán nem természetellenes dolog. A szomjúság egy természetes dolog. Egyszerűen egy olyan dolog, amit Isten adott nekünk, hogy tudjunk… Hogy legyen vágyakozásunk valami felé. Néha Isten… Adott neked egy irányítótornyot is, valamit, ami benned van, ami irányítja ezeket a különféle vágyódásokat. És ez a szomjúság, ez az irányítótorony, ami az ember szívében van, ez olyan valami, amit Isten adott neki, hogy figyelmeztesse őt ezekre a vágyakra, amikre szüksége van.

27 Két különböző szomjúság van. Van a testi szomjúság, és van a lelki szomjúság. Én szeretném most felolvasni ezt, amit Dávid mondott, még egyszer.

Lelkem szomjazik Isten után, az élő Isten után…

Nem valamilyen történelmi dolog után, vagy valami olyan után, ami évekkel ezelőtt történt, vagy valamilyen mese után, hanem „az élő Isten” után, egy olyan Isten után, aki mindig jelen van. És a lelke arra az Istenre szomjazott, nem valamilyen történelmi dologra.

29 Most látjuk, hogy Isten neked adja az irányítótornyot, hogy megadja azokat a dolgokat, amire szükséged van. És ez a benned lévő irányítótorony az, ami irányít téged. És ez a szomjúság beér ebbe az irányítótoronyba, és elmondja neked, hogy

szükséged van, mármint lelki értelemben szólva. Van irányítótorony a testben és a lélekben is. Van egy irányítótorony a testedben, ami elmondja neked a testedben fellépő szükséget, és ezt a szomjúság hozza neked. És van egy irányítótorony a lelkedben is, ami elmondja neked, hogy milyen lelki dolgokra van szükséged, valamire vágysz a szellemedben, és ezáltal megmondhatod, hogy milyen fajta élet az, ami irányít téged. Amikor látod azt, hogy milyen vágyaid vannak, akkor abból megláthatod, hogy milyen dolog van benned, ami ezt a vágyakozást létrehozza. Látjátok, van valamilyen dolog, amire szomjazol és az megláttatja veled, hogy milyen vágyódás van a lelkedben a szomjúságod természetéből következően. Remélem, hogy ez érthető.

31 Van egy irányítótornya a léleknek és egy a testnek, és mindkét torony hozza a szükséget, amit hív: egy figyelmeztető hullámot bocsát ki. Például, a test szomjúsága a testben lévő vágyat jelzi, a szellem pedig arra a dologra vágyik, ami a lélek vágyódásában van, és sokszor a kettő hadakozik egymással. Látjuk ebben azt, ami nagy probléma ma, hogy túl sok ember próbál meg élni ezen két vágyódás között: mivel egyikük a földi dolgokra vágyik, a másik pedig a mennyei dolgokra.

33 Amint Pál mondta, amint leírja ezt a Róma 7:21-ben: „Amikor jót akarok tenni, a rosszat cselekszem.” Amikor próbálod, tapasztaltatok-e már ilyet, keresztények, hogy amikor valami jót akartok tenni, amikor valami olyanon próbálkoztok, ami jó, akkor meglátjátok, hogy az ördög van ott minden oldalról, hogy bosszantson titeket, és minden, amit… És ez egy jó dolog, amit szeretnék most elmondani, hogy tudják meg ezt a keresztények: amikor kezdesz valamit csinálni, és valami van, ami állandóan zavarni próbál közben, azt a dolgot te akkor is csináld meg. Mert az ördög van ott, aki próbál téged visszatartani annak a megtételétől, ami jó.

34 Nos, sokszor találkozom emberekkel, akik egy kicsit mindig idegesek. Amikor meglátják, hogy próbálnak tenni valamit, és valahogy valami mindig gátolja őket minden oldalról, akkor azt mondják: - Talán nem is az Úr akarata volt… Látjátok? Ne engedjétek az ördögnek, hogy így hazudjon nektek. A legelső dolog megtudni, hogy Isten akarata-e vagy sem. És aztán ha tudni akarod, hogy Isten akarata-e, akkor nézz bele a Bibliába. Ott van az a dolog, ami egyenesbe hoz téged, Isten Igéje az, és ha látod, hogy benne van Isten Igéjében, hogy megtegyed, akkor tedd meg… Például, mint a Szent Lélek keresztségét keresni. Sokszor összefutok emberekkel, akik azt mondják: - Hát, kerestem a Szentlelket, de nem tudtam megkapni. Szerintem az nem is vonatkozik rám. Valahányszor elszomorodok, megbetegszem. És aztán elkezdek imádkozni és böjtölni, és megbetegszem. És aztán ha próbálok egész éjszaka ébren maradni, akkor elálmosodok. Nem tudom megtenni… Emlékezz rá, hogy ez az ördög. Mert Isten akarja, hogy legyen meg neked a Szentlélek. Az mindenkié, aki akarja. Sokszor úgy találod, amikor imádkoznak érted egy összejövetelen az Isteni gyógyulásért, hogy másnap, kétség kívül, az ördög kétszer olyan rossz állapotba juttat, mint az előtte való napon. Látjátok? Csak emlékezzetek arra, hogy az csak a Sátán, aki próbál benneteket elhúzni Isten nektek szánt áldásaitól. Értitek? Nehogy hallgassatok rá? Értitek? Csak mindig nyomuljatok tovább!

38 Volt egy tapasztalatom ezzel éppen mostanában útban Afrikába. Ha valaha is volt olyan alkalom, hogy nagy nyomás alatt lettem volna az ördögtől, hát az most volt, amikor legutolsó alkalommal Afrikába mentem. És a legnagyszerűbb összejövetelek, alkalmak lettek belőle, amiben csak részem volt a tengeren túl. Azt hiszem, hogy több dolgot értem el azalatt a rövid idő alatt, míg ott voltam, beleértve a vadász kirándulást is, mint amit bármikor máskor elértem. Mindig azt gondoltam, hogy azok a gyülekezetek nem akarták, hogy ott legyek, és közben megtudtam… Kaptam valakitől

egy levelet, amiben az állt, hogy nem akarják, hogy ott legyek, mármint az egész közösség… Aztán megtudtam, hogy csak egy ember írta ezt nekem egy olyan levélpapírra, amin rajta volt a szervezet fejléce, és ő azt írta: „Nem akarjuk, hogy itt legyél.” Látjátok, „mi nem akarjuk”, mármint ő és a családja, és egyáltalán nem mindenki. Tehát most ott egy nagy-nagy mező nyílt meg számunkra!

39 Látjátok, amikor Pál azt mondta: „Amikor jót akarok tenni, közel van a gonosz.” Egy fiatal megtérő kijön ma este az oltárhoz, valahol ebben a gyülekezeti házban, vagy bárhol az országban, csak emlékezzetek rá, hogy holnap az anyukája mérgesebb lesz, mint valaha is, apukája ideges lesz, és mind az összes iskolatársa is. És minden rosszul sikerül majd neki, mert a Sátán megpróbálja visszafordítani őt. Próbálja letaszítani az útról. „Amikor jót cselekednék, a gonosz mindig közel van.”

41 Most pedig, nézzük meg a szomjúságot, és nézzük meg, hogy a szomjúság valóban egy természetes dolog-e. Mondták már nekem emberek: - Óh, én sosem voltam rá képes. Szerintem ez csak olyanoknak szól, akik keresztények akarnak lenni… Nem, nem. Ez tévedés. Valójában ez olyan dolog, ami minden emberi lénnyel összehozható. Bizony így igaz. Amikor idejöttünk régen ebbe az országba, itt találtuk az indiánokat. És az indiánok, bár akkoriban pogányok voltak, a napot imádták, vagy ehhez hasonlót. És amíg emberekről van szó, van bennük valami, egy természetes szomjúság, ami Istent hívja, valahonnan.

42 Nos, az őserdőben, mostanában voltam ott, 480 mérföldnyire a legközelebbi lakott helytől, egy 3000-es lakosú kisvárostól, Beirától, Mozambikban. Olyan bennszülötteket találtunk, akik soha nem láttak még fehér embert. Találtam ott egy bennszülött lányt, akin semmi ruha nem volt – a többieken is szinte alig volt ruha -, és éppen egy fán ült. Én pedig egy oroszlánt követtem és volt egy… Olyasmit hallottam,

mint amikor egy emberi lény felkiált. Ez a bennszülött lány pedig ott ült, rémülten, egy kisbabát fogott. És attól félt annyira, hogy… Az egyetlen védelme az volt, hogy felmásszon a fára egy oroszlán, vagy egy leopárd, vagy valami elől, valamilyen állat elől. És látott engem és hallotta, hogy valamilyen emberi lény vagyok, de amikor odanézett és meglátta, hogy fehér vagyok, ő még soha életében nem látott fehér embert. Értitek? És ezért halálra rémült. Látjátok? De amikor megtaláljuk azokat az embereket, még olyan kezdetleges körülmények között is, még ők is imádkoznak. Mielőtt összehívtuk őket, valamilyen pépes daraszerűséget öntöttek ki – amit általában ettek -, egy kis falevélre, aztán tapsoltak és valamilyen nagy szellemet hívtak valahonnan, mint ahogy a katolikusok is pártfogókat hívnak, hogy megvédje őket, hogy nehogy meghaljanak, miközben arra az oroszlánra vadásztunk.

44 Látjátok, ez természetes dolog. Nem természetellenes, hogy Istenre szomjazunk. Hanem egy természetes dolog. Olyasmi, amit kellene tennünk, mert Isten ilyennek alkotott minket. És most nem a szuperemberekről beszélek, hanem az átlagos emberekről. Ez nem csak bizonyos emberekre vonatkozik. Azt mondják: - Hát, láttam már embereket olyan győzelmes életet élni, hogy állandóan a csúcson vannak, és magasztalják Istent. Bárcsak én is érezhetném azt… Nos, azért érzel így, mert ott van benned az a szomjúság. És ez egy természetes dolog. Minden ember szomjazik Istenre.

46 Most pedig, először a természetes szomjúságról beszélünk. Vegyük például a víz után való szomjunkat. Amint Dávid mondta itt, a víz után való szomjat. A víz után való szomjúság, hiszen a testnek vízre van szüksége. És ha nem elégítjük ki azt a szomjúságot, elpusztulunk. Kiszáradsz, és nem élsz tovább. Ha nem tudsz vizet szerezni arra a szomjúságra, hogy eloltsd a tested szomjúságát, hamarosan elpusztulsz. Nem tudsz tovább élni. Étel nélkül még tovább lehet élni, mint víz nélkül. 40 napig is

élhetsz étel nélkül szerintem – Jézus megtette -, étel nélkül, de víz nélkül nem élhetnél addig. Egyszerűen csak kiszáradnál és meghalnál. Szükséged van a vízre. És amikor rád tör az a szomjúság, az azt mutatja, hogy a testednek szüksége van valamire az életben maradáshoz. A testnek szüksége van a vízre ahhoz, hogy életben maradjon. Kb. 84 százalékban vízből és petróleumból állsz, ezért mindenképpen szükséged van ezekre a forrásokra ahhoz, hogy életben maradjál. Amint mondtam, ha ezt figyelmen kívül hagyod, akkor elpusztulsz. A szomjúság egyben egy vészjelzés is. Az a szomjúság egy riasztó. A lélek bekapcsolja a riasztót, egy kis vészjelzőt ott benned, ami elmondja neked, hogy közel a halál, és hogy ha nem jutsz hamarosan vízhez, akkor meg fogsz halni. És ez egyre hangosabban és hangosabban szól, míg végül addig halasztgatod, hogy meghalsz, mert ez egy vészjelző berendezés.

48 Mint ahogyan Dávid mondta a zsoltárokban: „Amint a szarvas kívánkozik a hűs vizekre, úgy kívánkozik az én lelkem Tehozzád, óh, Isten.” Amint a szarvas kívánkozik a hűs vízre… Sokszor elgondolkodtam, amikor ezt olvastam Dávidtól. Dávid egy erdei ember volt, egy vadász. És természetesen őzet vadászott. És mi is sokan vadásszuk őket. A szarvas is egy őz. És látjuk, például ha már láttatok kutyákat, hogy a vad kutyák elragadnak egy őzet. És nekik is, mint a prérifarkasoknak, van agyaruk. Az őzet egészet itt a torkuknál tudják elkapni, és meglóbálni a teljes súlyát. Elvágja az őz torkát, és akkor az őznek már semmi esélye sem marad. Azonban néha a kutya, mint ott Afrikában is, a vad kutya az őz nyakának azt a húsos részét kapja el, amikor nem sikerül elkapnia a torkát. És ha az őz elég erős és gyors, akkor képes lerázni magáról a kutyát.

51 Az őz sokkal gyorsabb. A kutya akkor cserkészi őt be, amikor az őz nem figyel oda, és amikor nem árulja el a szél, az őz pedig nem is tudja, hogy a kutya ott van a közelben. És aztán, amikor a kutya megragadja őt, ha nagyon gyors, akkor le tudja

dobni magáról. Azonban mikor a kutya leesik az őz nyakának húsos részéről, ott marad a szájában az őz húsából egy jó nagy darab. Aztán olyan is előfordul, hogy az őz nyakába a fő ütőér mellett harap bele, de az eret nem harapja át. Ilyenkor pedig az őz rázza őt, a kutya szájában marad egy nagy darab hús, az őz torka pedig elkezd vérezni. Ilyenkor a kutya követi a vérnyomot, megy az őz után. És amint az őz élete elkezd gyengülni, miközben a vér, a test életfolyama kezd elfogyni, az őz egyre gyengül. És az a kutya, vagy a farkas pedig már ott van az őz mögött. Most pedig, ha az őz nem talál vizet… Látjátok, a vízben van valami. Ha az őz vizet iszik, attól abbamarad a vérzése. De ha nem talál vizet, hogy lehűtse magát, akkor a vére egyre gyorsabban fog folyni, mert ő szalad, és emiatt a szívének pumpálnia kell. Ha el tud jutni a vízhez, az őz életben marad.

55 Ebben pedig egy nagy lecke van, látjátok, és Dávid azt mondja itt: „Amint a szarvas kívánkozik a hűs vízforrásra, úgy kívánkozik a lelkem Hozzád, Istenem.” Az őz tudja, hogy ha nem talál vizet, vége van. Egyszerűen képtelen élni. Sokszor mentem utánuk, miután már megsebesültek. Amikor eljut egy patakhoz, bemegy és iszik, aztán felmegy a hegyre, lejön , megint iszik és felmegy. Nem lehet utolérni, amíg azt a patakot követi. De amint elhagyja azt a patakot, ha nem tud még egy patakot találni valahol, azonnal utol lehet érni. És az őz tudja ezt, úgyhogy mindig ott marad a víz mellett, ahol gyorsan hozzá tud jutni a vízhez. Nos el tudtok-e képzelni egy őzet, miközben figyel, és olyan helyen kapták el, ahol nincs víz?

57 És azt mondja: „Amint az őz szomjazik a hűs forrásvízre, úgy szomjazik a lelkem Rád, óh, Isten. Ha nem talállak meg, Uram, elveszek. Nem tudok tovább menni, csak ha megtalállak Téged.” És amikor egy férfi vagy egy asszony, egy fiú vagy egy lány ilyen szomjat érez Isten után, Ő találni fog valamit. Látjátok? De amikor csak úgy fél szívvel jössz hozzá, például így: - Hát, letérdelek, és meglátom,

mit tesz az Úr… Látod, akkor még nem igazán szomjazol. Élet és halál közti szomjúságnak kell lennie, és akkor majd valami történni fog.

59 Az őznek még… Tudjuk, hogy az őznek szagló érzéke is van, és ez bekapcsol benne egy riasztót, amikor az ellensége közel van hozzá. Ezt a kis teremtményt uralja az az érzék, hogy megvédje magát. És van benne egy kis vészjelző, egy kis valami, ami csiklandozza az orrát, amikor az ellensége közel van. Belekerülhetsz az ellenség szelébe, és ő tudni fogja, hogy ott vagy, és már el is ment. Néha még fél mérföldes távolságról is érzi, hogy ott vagy, és elmenekül onnan, vagy érzi a farkast, vagy bármilyen veszélyt. Meg tudja érezni, mert úgy van megalkotva. Ő egy őz, a természet szerint. És az a benne lévő érzék csak egyike azoknak az érzékeknek, amiket Isten adott neki, hogy azok szerint éljen.

60 Aztán elgondolkoztam és összehasonlítottam az őzet egy olyan emberrel, aki Isten után szomjazik. Mielőtt odaérne az ellenség, van valami Isten gyermekében, hogy amikor egyszer beleszületsz az Isten Lelkébe, veszed a Szentlélek keresztséget, van valami abban a személyben, ami képes megérezni az ellenséget. Végy egy embert, aki foglalkozik az Igével és olvassa az Igét, és próbálj meg valamit beleoltani abba az Igébe, ami ellenkezik az Igével; az a Szentlélek által betöltekezett ember (Branham testvér csettint az ujjával) ilyen gyorsan megérzi azt. Valami ott van, ami kilóg a sorból. Amikor eljut arra a helyre… És az a kis érzék azért van ott, hogy megvédje az életedet. Nem szabad semmit elfogadnod, csak ha az pontosan Isten Igéje. Pontosan azzal az Igével kell maradnod. És most… Minket biztonságban tart az az érzék egészen addig, amíg a Szentlélekben vagyunk.

61 Mehetsz olvasni, és például valaki azt mondja, amikor a Márk 16-ból olvasok: „És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek: az Én Nevemben ördögöket űznek, új

nyelveken szólnak, kígyókat vesznek fel vagy mérget isznak és az nem árt nekik, ha kezüket a betegekre vetik, azok meggyógyulnak". Aztán ott van egy ember, és azt mondja: - Nos, ez az apostoli korra vonatkozott… Ez… Azon nyomban, rögtön, ha vetted a Szentlelket, akkor felruházkodtál azzal az érzékkel. És az bekapcsolt. Valami nem jól van itt. Érted? Próbálják ezt kimagyarázni, hogy az egy másik korra vonatkozott, és hogy neked valójában nincs is szükséged ma azokra a dolgokra. De Jézus azt mondta: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek." Látjátok, az a kis valami bekapcsol benned, egy kis vészjelző, és tudja, hogy az a dolog rossz, és hogy az a halál útja.

63 Mert Jézus azt mondta: „Ha hozzáadunk ehhez egy szót, vagy elveszünk belőle egy szót, akkor a mi részünk kivétetik az Élet Könyvéből." Látjátok, egyetlen igeverset sem. Úgy kell azt vennünk, ahogyan meg van írva. És Isten vigyázza az Ő Igéjét hogy beteljesítse azt, és tudjuk, hogy annak pontosan igaznak kell lennie. Ezért nem számít, hogy egy gyülekezet mit mond, vagy hogy bárki ember mit mond, ha te Isten Lelkétől születtél, akkor a Biblia részévé válsz. Isten azt mondta Ezékielnek, aki próféta volt, azt mondta: „Vedd a tekercset és edd meg", és aztán a próféta és a tekercs egymás részévé váltak. És ez a hívő ember, amikor veszi a Szentlelket: a Szentlélek írta a Bibliát, és Isten Lelke az Isten Igéje. „Az én Szavaim a Lélek. Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett és közöttünk lakozott." Zsidók 13:8: „Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké." És amikor te része vagy annak az Igének, óh, akkor jöjjön csak fel valami, ami ellentmond az Igének, (Branham testvér többször is csettint az ujjával), az a kis vészjelző azon nyomban bekapcsol. Látjátok, figyelmeztet arra, hogy úton van a halál. Soha nem szabad azt tennünk. Van még… Ezek a szomjúságok egyszerűen természetesek. Természetesek a keresztényeknek. Természetesek az emberi lénynek.

66 Aztán van a siker után való szomjúság. Olyan sok ember van ma, és mennyire iskoláztatjuk magunkat ezért a szomjúságért. Éppen most tudtuk meg, hogy beindult itt egy egyetem. És elmegyünk oda, és az emberek több ezer dollárt költenek arra, hogy a gyerekeiket iskolába küldjék, és egyetemekre és főiskolákra, és így tovább, hogy oktassák őket, vagy ahogy ők mondják: - Hogy sikeresek legyenek az életben… De most, én semmit nem szólok ez ellen; az rendben van. De szerintem a világ minden iskoláztatottságát megszerezheted, és akkor sem találod meg a helyes sikert. Így igaz. Mert az csak egy időre fogja számodra megkönnyíteni a dolgokat itt. És van… De amikor meghalsz, mindazt magad mögött hagyod.

67 És az egész gazdaságunk, amint van… A minap beszéltem erről Phoenix-ben. Most újra idézhetem ezt: „Mindez a modern civilizáció, az egész oktatási program, az egész tudományos program, ez mind ellentmond Isten Igéjének és az Ő akaratának.” A civilizáció teljes mértékben… Soha nem lesz a világon még egy olyan civilizáció, mint ez. Ez egy megromlott civilizáció. Istennek volt az Ő első civilizációja itt a földön, amikor kimondta az Ő Szavait, és azok pedig előjöttek, mindegyik mag a maga fajtája szerint, és abban a civilizációban nem volt halál, betegség vagy fájdalom. Most pedig vesszük ezeket a dolgokat, amik a tudományos világban vannak, ami azért lett idehelyezve, hogy egyben tartsa ezt, és megrontjuk azt a dolgot, és ez halált hoz. Mint az atombomba. Nem ismerem ezeknek a dolgoknak a képleteit, de azt tudom, hogy ez helytelen. Veszik az uránt, hogy kettéosszanak egy molekulát, és a molekula atomokra bomlik. Utána mit csinál? Csak megsemmisül szinte, csak pusztít. Minden, amit csinálunk...

69 Vesszük a gyógyszert, összetesszük ezt a képletet ezzel a képlettel, hogy meggyógyítsuk ezt, és bevesszük. És mit csinálunk? Valami másban okozunk kárt. Nos, gondolom, olvastátok a múlt havi Reader’s Digest-et. Ez állt benne: „Olyan

korban élünk, amikor a fiatal férfiak és nők középkorúvá válnak már 20-25 évesen." Gondoljatok bele! Kislányok vannak változó korban, csak 20, 22 vagy 23 évesen, és már középkorúak. Látjátok, mi tette ezt, az a hibrid étel és a dolgok, amiket megeszünk. Látjátok? Azok a dolgok, az étel, és az élet, amit élünk. A tudósok hozták ezt nekünk, és miközben ezt teszik, megölnek minket. Afrikában voltam és láttam ott azokat a fiúkat, akik soha életükben egyetlen adag gyógyszert sem kaptak. Olyan húst esznek, amiben kukacok vannak. Olyan pocsolyákból isznak, amikről úgy látszik, hogy még egy bivaly is elpusztulna tőlük. Én meg célba lőttem úgy 180 m-ről, és nem láttam a célt szemüveg nélkül. És egy velem egykorú férfi ott állt, és pontosan megmondta nekem, szemüveg nélkül, hogy hol találtam célba. Nos, ha ez a modern kultúra tett valamit… Úgy érzem, hogy ha nekem lenne olyan szemem és olyan gyomrom, mint neki, egész jó bőrben érezném magam. Igen. De itt vagyunk, látjátok, elpusztítva a tudomány, az oktatás és a civilizáció által. Az Édenkertben kezdődött ez el, és még ma is tart. De a siker után való szomjúság…

73 Aztán szomjazunk a közösségre is. Megyünk, mert közösséget akarunk. Mint egy fiatal férfi és egy fiatal nő. Az nem szükségellen… Elnézést, nem természetellenes, hogy egy fiatal férfi és egy fiatal nő szeressék egymást. Ez a szeretet után való szomjúság. Az ő korukban van ez, és ők szeretik egymást. És ez nem természetellenes, hanem pontosan ez számukra a természetes. Most sok dolgot találunk az életünkben, amit a természet szerinti testünkben élünk, amik után szomjazunk. Olyan dolog ez, ami bennünk van. Meg akarjuk tenni, mert teljes mértékben úgy érezzük, hogy szükséges. És szükséges, hogy megtegyük. Sok asszonyt látunk ma, akik a szépségre szomjaznak. Nos, nincs egy asszony sem… Természetes dolog egy asszony számára, hogy szép akar lenni. Ez egy Istentől kapott ösztön, és a szépsége az, amit Isten adott neki és a társának. És most látjuk, hogy az

asszonyok szépek akarnak lenni. Miért van ez? Mert ez egyszerűen egy olyan dolog, amit Istentől kaptak. És nem rossz, hogy az asszonyok szépek akarnak lenni. Úgy is kell lenniük.

76 És tudtátok-e, hogy az egyetlen teremtmény, ahol a nőstény szebb, mint a hím, az emberi faj. Minden más állatnál –vegyük a tehenet és a bikát, az őzsutát és a bakot, a tyúkot és a kakast, a nőstény madarat és a hímet -, mindig látjuk, hogy a hím nagy és szép. Az emberi fajnál azonban látszik, hogy itt jött be a megrontás: megfordul a dolog, és az asszonyok szépek, és ők kívánnak is szépek lenni. Nem úgy, mint ezek a furcsa teremtmények, amit manapság az utcán látunk, nem, nem, nem az a fajta szépség. Nem. Az a legszörnyűbb dolog, amit valaha is láttam az életben! Igen, uram! Az egy romlottság, az igazi szomjúságnak a megrontása.

77 Nos, az igazi szomjúság, ami egy asszonynak kellene, az az, hogy „szerény külsővel ékesítsék magukat, és hogy krisztusi lelkületük legyen”, 1Timótheus 2:9. Nos, ez az, amire egy asszonynak szomjaznia kellene. Ha szép akarsz lenni, hát ez az, ahogyan szép lehetsz, látod, ha krisztusi lelkületed van és ha szerény megjelenéssel ékeskedsz. Óh, néhány ember ma kint az utcán, nem lehet megkülönböztetni a férfit a nőtől, és ez a legborzalmasabb dolog, amit valaha is láttam, ami… Soha nem láttam még ehhez foghatót, mint ezek az emberi lények. Ez túlmegy az emberségen. Kifestett szemek, tudjátok, azok a furcsa szemek, mint a gyíkoknak, és azok a furcsa ruhák. És még… Annyira formátlanul néznek ki, mintha nem is emberi lények lennének. És ott vannak azok a fiúk, akik úgy lefésülik a hajukat, elöl meg a nővérük haj-csavarója van a fejükön, tudjátok, ez egy teljes romlottság. Így van. Ez a Sátán, és a Sátán a megrontó.

80 Amikor Isten mindent megalkotott az Édenkertben, az csodálatos volt, aztán jött a Sátán és megrontotta azt. A Sátán semmit sem tud teremteni. Csakis egy Teremtő van, Isten. A Sátán viszont megrontja az eredeti teremtést. És most bejutott ebbe – erről akarok ma este beszélni -, és megrontja a szomjúság eredeti teremtését is. Egy asszony, amint korábban mondtam, szép akar lenni. Van valami benne, amitől ő nőies, és ő olyan akar lenni. De ahogyan ma az utcán vannak, levágott hajjal, mint a férfiak, férfiruhát hordanak, a férfiak pedig megfordulnak és női ruhát hordanak, és olyan a hajuk, mint a nőknek. Látjátok, ez egy romlottság, az egész dolog. Az ételetek romlott. Az életetek romlott, a szomjúságotok romlott. A vágyatok romlott. Ez a romlottság napja.

83 Nemrégiben beszéltem itt a Sátán Édenjéről. Isten 6000 évet vett és alkotott egy tökéletes Édent. Aztán jött a Sátán, elhintette azokat a magokat és eltorzította őket. Neki is 6000 éve van, és megvan az ő saját tudományos Édenje a jó megrontásából. És ez a hibridizálás, a keresztezés kora. Még olyan gyülekezetek is vannak ma, amelyek kereszteződtek. Így van. Bekerültek ide, és csak járnak a gyülekezetbe: inkább egy páholy az, mint gyülekezet. A gyülekezet olyan hely, ahol az emberek összejönnek és Szellemben és Igazságban imádják Istent. Ma pedig ez egy páholy. Elmegyünk oda, van egy kis időnk, hogy kezet fogjunk egymással és hogy együtt legyünk, meg ott hátul iszunk egy kis kávét, aztán hazamegyünk és a jövő hétig otthon is maradunk: eleget tettünk a vallásos kötelezettségünknek. Romlott kor ez. És a Sátán megrontja ezeket a szomjúságokat, amiket Isten helyezett beléd, hogy szomjazzál utánuk. A Sátán megrontja őket. Most pedig, ha tudni akarod, melyik a helyes, a romlottság…

86 Ha ti, asszonyok szépek akartok lenni, akkor vegyétek az 1Timótheus 2:9-ez, ami azt írja: „szerény megjelenéssel ékesítik magukat, krisztusi lelkülettel, szelídek és férjüknek engedelmeskednek”, és így tovább. Így kellene magatokat ékesíteni, azt az

életet, amit éltek. Ő megrontja az Istentől való igaz természetet és az Istentől való igaz szomjúságot a testben és a lélekben, a bűn utáni vágyakozással: bűn, egy romlottság. Most pedig látjuk, hogy az ember ma, ahogyan vették azt a romlottságot, az Isten után való szomjúságot, hogy szépek legyenek, és mindezeket a szomjúságokat…A víz utáni szomjúságot azzá változtatták, hogy az iszákossággal oltsák azt. Az öröm után való szomjúságot – hiszen mindenki örülni akar, a közösség után való szomjúságot és mindezeket a nagy szomjúságokat, amiket Isten helyezett belénk, hogy Ő utána szomjazzunk – Isten arra alkotott téged, hogy szomjazzál Ő utána -, és mi ezeket valamilyen más fajta szomjúsággal próbáljuk meg kielégíteni, a helyes szomjúságnak valamilyen megrontásával. Látjátok, hogy mennyire ott van ez a természetesben? Látjátok, hogy mennyire ott van a lelkiekben? Azt gondoljuk, hogy ha csatlakozunk egy gyülekezethez, az minden, amit tennünk kell. Nos, ez egyáltalán nem így van. Isten azt akarja, hogy szomjazzál Ő utána. „Amint a szarvas kívánkozik a hűs vízforrásra, úgy szomjazik a lelkem Rád, óh, Isten.” Látjátok, értitek?

89 Most pedig, ha az őz a vízforráshoz vágyakozik, mi volna, ha jönne valaki, egy barátja, egy másik őz, és azt mondaná: - Tudod, mit? Tudom, hogy van itt egy jó sáros dagonya errefelé… Nos, az őzünk nem akarná azt. Ő… Az nem tenne neki jót. És semmi sem tudja kielégíteni azt a szomjat, ami az emberi lényben van, csak amikor Isten bejön. Meg kell szereznie Azt, vagy elpusztul. És senki embernek sincs joga csitítgatni vagy kielégíteni azt a szent szomjat, ami bennük van, a világ dolgaival. Nem, uram. Istentelen dolog azt cselekedni. És ha Isten után szomjazol, akkor ne a prédikátorral fogj kezet és ne írd be a neved a könyvbe. Ha Istenre szomjazol, csakis egyetlen dolog fogja azt kielégíteni: az Istennel való találkozás. Ha Istenre szomjazol, csakis úgy fogsz vele találkozni, ha azt megteszed.

91 És aztán van egy nagy veszély is, ha nem figyelsz arra, hogy mit csinálsz akkor. Ha Isten után szomjazol, akkor légy biztos benne, hogy valóban Istent találod meg. Érted? Légy biztos benne, hogy a te szomjad valóban kielégíttetik. De ha a Sátán képes volt téged megrontani a természet szerinti étvágyadat illetően – és ezt meg fogja cselekedni, ha csak teheti -, akkor egyszerűen megpróbál téged másképp kielégíteni. Kimegy az ember… És mitől rúg be: attól, hogy gondjai vannak és hogy zaklatott. Valami hiányzik belőle.

93 Fent voltam a Mayo klinikán, most nemrégiben, és egy interjún voltam ott. És ebben a műsorban szóba került az ivás, és mondtam nekik, hogy édesapám ivott. Azt mondták: - Mi késztette arra, hogy igyon? Azt mondtam: - Nem tudom. Azt mondta: - Azért ivott, mert volt valami, ami nem elégítette őt ki, és azt gondolta, hogy ha iszik, akkor nem kell arról gondolkodnia… És akkor megragadtam ezt. Látjátok? Valóban Isten volt az, az egyetlen dolog, ami ki tudja elégíteni azt a szomjúságot. Isten Maga az egyetlen dolog, ami ki tudja elégíteni azt az emberi szomjúságot, azzal, hogy elfogadjuk Istent.

96 A Sátán pedig veszi ezeket a dolgokat, amint mondtam, és megrontja őket. Aztán ha… Ha nem adod a szomjúságnak a megfelelő helyet az életedben, és ha nem azokra a dolgokra szomjazol és nem azokat a dolgokat veszed, amiket Isten ad meg, hogy megállítsd velük azt a szomjúságot, hogy eloltsd azt, akkor a Sátán elvezet téged ebben a világban az ő egyik emésztőgödréhez. Valahol meg kell szerezned. Ha nem tudsz ételt enni, akkor eszel a kukából. Érted? És ha nem tudsz vizet találni és már haldokolsz, akkor bármilyen pocsolyából innál, mert már a végét járod. Erre viszont nincs okod, amikor Isten után szomjazol, mert Isten egy élő Isten, nem pedig valamilyen történelmi dolog. „Lelkem szomjazik Rád, az élő Istenre”. Valamire, ami élő vizeket ad, ami kielégíti a szomjunkat.

98 Van egy másik természet is, illetve egy természetes, egy természetes szomjúság, a lélek szomjúságában. Talán azt mondod: - Branham testvér, amikor az a lélek szomjazik, az természetes? Igen, természetes a léleknek, hogy szomjazik. És ez… Mert Isten ilyennek alkotott meg téged, hogy szomjazzál rá. Azt akarja, hogy szomjazzál Ő utána. Tehát Isten alkotott ilyenre. Nem kellett ilyenre alkotnia, de ő mégis ilyenre alkotott. És ha nem ilyenre alkotott volna, hogy szomjazzál, akkor lenne kibúvód az ítéletkor és azt mondanád: - Óh, én soha nem szomjaztam Istenre… De nincs kibúvó, mert szomjazol rá. Lehet, hogy azt másnak tulajdonítod, lehet, hogy a feleségednek, vagy az autódnak, vagy valami másnak. Lehet, hogy jársz gyülekezetbe és próbálod kielégíteni azt. És semmit nem mondok a gyülekezetbe járás ellen, de attól még nem elégül ki. Hanem csakis attól, hogy megtalálod Istent, az élő Istent, a menny Istenét a lelkedbe fogadod, ez fogja kielégíteni azt a vágyakozást és szomjúságot, amivel vágyódtál. Tehát… Ő úgy alkotott meg téged, hogy szomjazzál Ő utána, a Vele való közösségre. Van az a tiszta szomjúság a közösségre. Szeretünk találkozni egymással. Ma este is ezt tesszük. Találkozunk itt ma este, mert szeretünk közösségben lenni egymással. Miért tesszük ezt? Mert van bennünk valami, ami miatt találkozni akarunk egymással. Ez egyszerűen természetes. És most közös talajon találkozunk itt, mert mindnyájan szomjazunk Istenre. Látjátok? És aztán így találkozunk rendszeresen, a közösség közös talaján. A gyülekezetben ma este több különféle felekezeti nézet meg más dolgok is lehetnek, de amikor arról a szomjúságról van szó, akkor közös talajon találkozhatunk: mindnyájan szomjazunk. Lehet, hogy valaki a vízzel való meghintésben hisz, más a bemerítésben, más a vízzel locsolásban, és így tovább: de amikor az Isten után való szomjúságról van szó, akkor közös nevezőre jutunk. És Isten alkotott bennünket ilyenné, hogy ezt tegyük: szomjazzunk Rá és a Vele való közösségre. Nem tudok semmit…

100 Amikor kisfiú voltam, emlékszem, nagyon szegény családban nevelkedtem. És sokszor mentem el a barátokkal. És emlékszem, hogy nem volt olyan ruhám, amiben szebb helyekre is elmehettem volna. De nem tudom, mégis volt valami az emberekben, amit szerettem. Szerettem velük lenni. Azonban többé-kevésbé én voltam a fekete bárány. És amikor megtértem és megtaláltam azt a Valamit bennem, amire szomjaztam, azt a Barátot, Valakit, aki a barátom lenne… Valakit, akiben bízhatok, Valakit, akivel leülhetek és megbeszélhetem a gondjaimat… És amikor… Megtaláltam azt a valódi, igazi megelégedettséget, amikor megtaláltam Jézus Krisztust, azt a valódi, igazi Megelégítőt, aki teljes mértékben eloltja azt a szomjúságot, és olyan valamit ad, amiről úgy látszik, hogy egyszerűen semmis sem pótolhatja az Ő helyét…

101 És most a Sátán mennyire próbálja megrontani a léleknek ezt a kielégítettségét, a léleknek ezt a szomjúságát. Mindent próbál neked adni, hogy kielégítse azt. És olyan megtévesztő a romlottságnak ezen napjaiban. Ez egy romlott világ. Egy romlott faj. Egy romlott nép. Minden romlott, és annyira fokozatosan romlott meg, hogy ez a legmegtévesztőbb kor, amiben valaha is élt emberi lény. Megtévesztőbb, mint valaha is volt. Most pedig, el sem tudjátok képzelni, hogy a nemzet mennyire megtévesztetté vált, még a saját testvéreink is, mint például az amerikai nép.

103 Nemrégiben beszéltem erről. Néhány héttel ezelőtt az erdőben voltam és találtam ott egy cigarettás dobozt, a földön eldobva. És az állt rajta: „A gondolkodó ember szűrője.” És sétátlam ott az erdőben a kis ösvényeken, és visszajöttem, és végig azt volt az eszemben: „A gondolkodó ember szűrője, a dohányos ember ízlése.” Néhány éve elmentem a Világkiállításra, emlékeztek, hogy ott volt Yul Brynner és a többiek, és cigarettákat mutattak be. Fogták azt a füstöt és átvezették egy márványdarabon, aztán egy kis rúddal összegyűjtötték a nikotint és rátették egy

patkány hátára. Hét nappal később a patkány már annyira rákos volt, hogy nem tudott lábra állni, látjátok, egyetlen cigarettától. Aztán megmutatták, hogy mi történik, amikor az lemegy az ember tüdejébe… Néhányan azt mondják: - Hiszen én nem tüdőzöm le. Csak kifújom a számon keresztül… Megmutatták, hogyan megy le a nyálba, és aztán ugyanúgy le a torokba. Látjátok? És aztán azt mondta ez az ember: - Olyan sokat beszélnek a szűrőről… Azt mondta: - Ha van egy vágyad – az a szomjúság, látjátok -, vágyad arra, hogy elszívd a cigarettát, egy időre lehet, hogy kielégít téged az a cigaretta. De ha van szűrőd is, akkor négy cigaretta kell hozzá, hogy kielégítsen téged, mert akkor egy szál cigarettával csak a füst negyedét kapod meg…

106 És azt mondtam: - Egy dohányzó ember ízlése? Látjátok, nem lehet úgy füstöd, ha nincs kátrányod. Ha pedig van kátrányod, akkor rákos leszel tőle. Tehát tessék, látjátok, ez csak egy átverés. És egy olyan dohányvállalatra gondolok, ami a nemzetben van és a nemzetből él, és aztán egy ilyen átveréssel teljes mértékben becsapják az amerikai polgárokat, rászedik őket. Egy gondolkodó ember szűrője? Ez csak egy átverés ahhoz, hogy még több cigarettát adjanak el. Aztán arra a dologra gondoltam: egy gondolkozó ember szűrője… Azt gondoltam: ez egy jó ötlet. Tehát van a gondolkozó ember szűrője, a Biblia. A gondolkozó ember szűrője fogja ezt a Szűrőt, és az megtermi majd az igaz ember ízlését. Látjátok? Most pedig, a bűnt nem lehet áthúzni a Biblia lapjain. Nem, mert Az megállítja azt. Kiszűri. Tehát járhattok gyülekezetbe, és vehettek bármit, de bűnnel együtt nem tudtok átmenni a Bibliá. Képtelenség. Kiszűri mind a bűnt, és megadja a szent ember ízlését. Mivel az ember azt gondolja, hogy szent akar lenni, mint Isten, Isten fia vagy leánya akar lenni, és akkor azt akarja, hogy a megfelelő fajta Szűrője legyen meg neki. Ezért abbahagyja a bűnt a Bibliának ezen az oldalán, és csak a Szentlelket tudja a Biblián keresztül hozni,

aki írta a Bibliát. A szent ember ízlése az, hogy meglegyen neki ez a gondolkozó ember szűrője.

109 Most pedig látjuk, hogy mennyire megtévesztő ez ma. A Máté 24:24-ben Jézus azt mondta, hogy az utolsó napokban a két szellem olyan közel lesz egymáshoz, hogy még a Választottakat is megtévesztené, ha lehetséges volna. Ilyen közel, micsoda megtévesztés ez a jóról és a rosszról, ami van nekünk ma. Még a kormányunkban is, a politikánkban… Egyetlen olyan politikust sem tudunk felmutatni, aki teljes mértékben kiállna amellett, amit helyesnek tart. Hol vannak a Patrick Henry-ink és a George Washington-jaink, és az Abraham Lincoln-jaink ma? Mint ahogy az elnökünk mondta: „Azt az utat, ha kommunizmust akarnak, legyen meg nekik az, bármi, amit az emberek akarnak.” Ha valaki, ő aztán nem a saját meggyőződését mondja! Ha az ember megáll egy alapelven, akkor az szilárdan áll azon az alapelven… De itt csak arra akarnak menni, amerre kevesebb ellenállásba ütköznek. És ez az, ami ma a gyülekezetben lévő embereknek megvan. Csatlakozni akarnak a gyülekezethez, és azt mondják: - Óh, ennyi az egész! Most már csatlakoztam a gyülekezethez… Próbálod kielégíteni azt a nagy, szent szomjat, amit Isten helyezett beléd, az az Irányítótorony próbál téged a helyes dolog felé fordítani, és te próbálod azt olyan dolgokkal kielégíteni, mint a gyülekezethez csatlakozás, vagy egy hitvallás idézése, vagy valamilyen más dolog. Amikor semmi más nem képes rá, csak Istennek Magának a jelenléte és a betöltése az életedbe, az fogja csak kielégíteni azt.

112 Nem fog megelégedni egy hitvallással. Soha nem fogsz egy hitvallást keresztül húzni a Biblián. Nem. Még az úgynevezett apostoli hitvallás sem fog Ott keresztül jönni. Mutasd meg nekem a Bibliában, hogy hol mondja az apostoli hitvallás ezt: „hiszek a római katolikus egyházban, hiszek a szentek közösségében”… Hiszen a

Biblia azt mondja: „Egy a Közbenjáró Isten és ember között, az ember Jézus Krisztus.” Soha nem fogsz olyat keresztül húzni a Biblián.

113 Soha nem fogod azokat a bálokat, rövid nadrágokat és más dolgokat, amiket az emberek csinálnak ma, ezeket a riszálós táncokat és mindezeket a dolgokat keresztül húzni Isten Igéjén. A civilizációnak ezt a modern irányzatát soha nem húzzátok végig a Biblián. Mert ellene van. Értitek? És próbáljátok kielégíteni azt a szomjúságot, de, látjátok, az… Ez a Biblia csak egy igaz ember vagy asszony szomjúságát elégíti ki. Ez a Szentlélek, amit kinevettek és amiről azt mondták: „Őrültek vagytok”… De Az kielégíti azt a vágyódást, azt a valamit, amiről a világ semmit sem tud. Megrontották magukat a Szentlélek igaz keresztségétől és az Isten Igéjétől micsoda felé? Az emésztőgödrök felé, a gyülekezetek, dogmák és hitvallások emésztőgödre felé, és a felekezeti különbségek felé, és így tovább. Azt mondod: - Keresztény vagy? – Metodista vagyok. Baptista vagyok. Református vagyok… Ez viszont semmit sem jelent Isten számára, egyáltalán semmit. Azokat a dolgokat nem tudod keresztül húzni Isten Bibliáján. És próbálod kielégíteni az a szent szomjúságot, amit Isten adott neked, hogy Ő utána szomjazzál vele. Így van?

115 Tudod, hogy Dávid azt mondta itt: „… az élő Istenre.” Tehát: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett és közöttünk lakozott.” Akkor pedig nem lehet megelégedés addig, amíg ez az Ige, ami Isten, életre nem kel benned, és akkor meglátod Istent beteljesíteni az ígéreteket, amiket a Bibliában tett.

116 A Bibliának különféle magyarázói vannak. Az egyik gyülekezet így magyarázza, a másik úgy, a következő pedig megint másféleképpen. Vannak, akik csak egy részét hiszik el, valakik csipegetnek belőle innen is onnan is, egy darabkát.

De Isten az Ő Saját magyarázója. Amikor Ő tesz egy ígéretet és aztán beteljesíti azt, az maga a magyarázat. Ha megígérném neked, hogy itt leszek ma este, és itt is vagyok, akkor az az én ígéretem beteljesülése. Ha azt mondanám, hogy reggel találkozunk, és ott vagyok, akkor az az ígéretem beteljesülése. Nincs szükség rá, hogy bármi más kibúvót keressek, hanem ott kell lennem. És amikor Isten tesz egy ígéretet és aztán jön és beteljesíti azt az ígéretet, az annak az ígéretnek a magyarázata. És mondom bárkinek, hogy fogja a Szaván Istent, és lássa meg, hogy minden Szó abban a Bibliában nem az igazság-e. Így van. Ez az a szomjúság, ami benne van. Azt mondod: - Ha Jézus idejében éltem volna, akkor így meg így cselekedtem volna… Hiszen az Ő idejében élsz! Mihez kezdünk ezzel? Mihez kezdünk? Azt mondod: - Nos? Amit tettél, talán azt tették a farizeusok. Gyülekezethez tartoztak és tagadták Jézus Krisztust.

121 Mindig azt mondjuk ma, az emberek azt próbálják mondani: - Összehasonlítjuk. Biblia levelet Biblia levéllel kell összehasonlítanunk, Igeverset Igeverssel… Ez nem az igazság. Nem, ez nem az igazság. – Ez a görög szó ezt jelenti, ez pedig azt… Maguknak a görögöknek is, még a nicea-i zsinatkor is, az akkori íróknak, más formáik voltak. Egyik így hitte. Ez a görög tudós ezt gondolta, a másik pedig máshogy értette. És vitatkoztak róla. Nekünk nem a görög tudósok és a görög szavak magyarázata kell. Hanem tudni azt, hogy Ő az Élet, a Személy, Maga Krisztus, nem pedig az összehasonlítgatás… Ez egy kijelentés, amire Isten az Ő egyházát építette. És ha nem ugyanarra az egyházra építjük… A Biblia azt mondja: „Hit által Ábel”… A hit pedig egy isteni kijelentés. Értitek? A hit egy isteni kijelentés. Rendben. Ez az egész dolog arra a kijelentésre épül, és hacsak ez nincs számodra kijelentve… Jézus azt mondta: „Köszönöm Neked, Atyám, hogy elrejtetted ezeket a világ bölcsei elől, és hogy kijelentetted a kicsinyeknek, akik tanulni fognak.” Látjátok?

123 Az egész dolog erre épül, és ismernetek kell a Személyt. És ezt nem elégítheted ki azzal, hogy csatlakozol egy gyülekezethez. Hanem a Személyt kell megtalálnod, Magát Istent, aki az Ige, és Önmaga magyarázata ma, azoké az ígéreteké, amiket mára tett. Azok az emberek, akik ma lesznek az Övéi, hogy a gyülekezet folt és szeplő nélküli legyen, és ez nem a felekezetet jeleni, hanem személyeket jelent, folt és szeplő nélkül való egyéneket. „ Ketten lesznek az ágyban, és én egyet felviszek, egyet ott hagyok; és ketten lesznek a mezőn, és egyet felviszek, egyet pedig ott hagyok.” Amikor viszont Isten… Az a szent szomjúság, hogy olyan legyél, mint Ő… É akkor látod, hogy az Ő Igéje benned van, igazolva Magát, hogy te Isten szolgája vagy… Bármit mond Isten, te igent mondasz rá, és akkor pontosan abban a folyamatban vagy, hogy kielégüljön az a szent szomjúság, ami benned van.

124 Óh, természetesen az emberek kinevetnek majd és azt mondják: - Elment az eszed. Megbolondultál… De emlékezzél rá, hogy miből isznak ők. Látjátok? Nézzétek meg, hogy hol tartanak. El tudsz-e képzelni egy nagy artézi kutat, amiből remek víz folyik, és valaki pedig egy olyan gödörből iszik, amiben döglött ebihalak vannak, hitvallások meg minden más, abból iszik, felnéz rád és kigúnyol téged. Óh! Hiszen nem is tudja, hogy milyen szomjoltó patak mellett élsz! Pontosan így van! Élő Istenünk van, nem egy olyan, aki 1900 évvel ezelőtt meghalt és a sírban maradt, hanem egy olyan, aki feltámadt! A Zsidók 13:8 azt mondja, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ugyanaz a Szentlélek jött le Pünkösd napján, és ugyanaz a Szentlélek van most itt. Ő az a megelégítő Adag, mert Ő az Ige. Így van. A Szentlélek írta az Igét, és Ő magyarázza az Igét. A Biblia mondja a 2Péter-ben, hogy a Szentlélek írta a Bibliát: „Régen élt emberek írták a Bibliát, akiket a Szentlélek indított.” Tehát képtelenek vagytok rá, nem tudjátok megelégíteni azt a szent szomjat semmi kevesebbel, csakis Istennel Magával, aki bennetek él a Szentlélek Személyében. Az

iskolázottság, a kultúra, a gyülekezetekhez csatlakozás, a hitvallások felolvasása, a közösséghez tartozás; mindezek a dolgok nagyon jók, de egyáltalán nem állítják meg azt a szent szomjúságot, egyáltalán nem csillapítják azt a szent szomjat.

127 Billy Graham-et, a nagy evangélistát hallgattam a minap este. Én mondom nektek, most még többet imádkozom érte, mint eddig tettem, mert láttam, hogy mennyire megmondja nekik ezt. Azt mondta: - Jönnek azok az egyházi emberek az úton, kifordított gallérral… Mennek oda, ahová nem volna közük menni és beleütik az orrukat valamibe. De ők mentek az úton, (Branham testvér tapsol egyet), tapsoltak és összeverték a lábukat. Nos, úgy néztek ki, mint a nem-szent-hempergők. Látjátok, van valami, amiben hisznek. Van valami, ami izgatja a lelket. Volt valami, ami izgatta őket. Egy asszony ment és valamibe beleszólt ott lent, és őt mártírnak tartották, pedig ahhoz a dologhoz semmi köze nem volt. Látjuk, hogy ezek az emberek (Branham testvér tapsol egyet), nekik volt valami, ami miatt tapsolhattak. Nagyon boldogok voltak. Csináltak valamit. Nos, ha ezt meg tudod tenni egy olyan eszméért, amit helyesnek tartasz, és aztán kiállnál a gyülekezetbe és ott tapsolnál és összevernéd a lábadat, hát a diakónusok azon nyomban kivezetnének onnan… Látjátok, az embereiket egy koszos emésztőgödörbe vezették ahelyett, hogy Isten áldott szent Igéjével táplálnák őket, amit Jézus Krisztus feltámadásának ereje hozott el nekik.

129 Látjátok, ők próbálnak… Eloltják a szomjukat azzal, hogy azt mondják: - Én Doktor X.Y. vagyok… Vagy azzal, hogy elvégeznek valamilyen papneveldét vagy iskolát. De ez egyáltalán semmit nem jelent, semmit. Látjátok, próbálják kielégíteni magukat, és azt mondják: - Isten el fog ismerni engem, mert az Ő pásztora vagyok. Isten el fog ismerni engem, mert X.Y. szentatya vagyok, vagy X.Y. püspök, vagy valami ehhez hasonló. Próbálják kielégíteni a szomjukat, amikor képtelenek rá. – Nekem doktori címem van, én meg professzor vagyok. Nekem bölcsészdiplomám

van. Nekem ez van… Az rendben van. De számomra ez csak azt jelenti, hogy te annyival messzebb vagy Istentől, így van, annyival messzebb Istentől állandóan. Istent csakis egy megtapasztalásból ismerheted meg. Ezt nem tudod beleiskolázni magadba. Ez beléd született. Ez valami, amit Isten ad neked. Az iskolázásnak semmi köze ehhez. A Bibliában az egyik legnagyobb ember még csak a saját nevét sem tudta leírni, Szent Péter. Pontosan így van. Róla és Jánosról azt írta a Biblia, hogy mindketten tudatlanok és tanulatlanok voltak. Azonban kedves volt Jézusnak, hogy neki adja az Ország kulcsait, mert szomjazott Isten után, ámen, szomjazott Isten után, a közösségre. Igen, uram. Óh, óh!

131 Gondolok Ézsaiásra, arra a fiatal emberre, óh, egy remek fiatal emberre: ott volt lent a templomban egy napon. A nagy király belé vetette a hitét és az egyik legremekebb embernek tartotta, és ő valóban nagy ember volt. Nagyszerű emberek nevelték föl, jó apukája és anyukája volt. Azonban amikor kiment, a politikája tiszta volt, és rendbe hozta a dolgokat Istennel. És Ézsaiás ránézett és nagy embernek tartotta őt, példaként nézett rá. De egyetlen embert se állítsál példaként magad elé, kivéve az Ember Jézus Krisztust. Minden ember elesik. Egy idő után eljutott egy helyre – ő király volt, de próbálta elfoglalni a pap helyét és bement a templomba -, és leprás lett. Akkor Ézsaiás nagyon aggódott, ezért bement a templomba és elkezdett imádkozni, azt gondolta, hogy bemegy és imádkozik egy darabig. És most, nézzétek, az az ember egy próféta volt, de ott a templomban fiatal emberként egész nap Istenhez kiáltott, és egy látomást látott. És amikor meglátta, ő angyalokat és kérubokat látott, az arcukat eltakarták a szárnyaik, és a lábaikat is eltakarták, és két szárnnyal pedig repültek. Oda-vissza mentek, fel-le a templomban, és ezt kiáltották: „Szent, szent, szent a Mindenható Úr Isten.”

134 És Ézsaiás… Az a nagy szomjúság, ami volt neki, talán iskolázott is volt. Valószínűleg jó taníttatást kapott. Csodálatos értése volt arról, hogy micsoda Isten. Hallotta a papokat. Volt a templomban. Hívőnek nevelkedett, de látjátok, soha korábban nem került még szemtől-szembe Vele. Értitek? Vágya volt arra, hogy helyesen cselekedjen. Igaz akart lenni, de csak az iskolázási oldala volt meg ehhez. A teológiai oldala volt meg Ennek. Amikor azonban odaért a templomba azon a napon, és látta a kérubokat előre-hátra legyezni a szárnyukat, és felismerte, hogy ezek az angyalok Isten színe előtt szolgáltak, és hogy ezek az angyalok nem is tudták, hogy mi a bűn, és mégis úgy álltak Isten Jelenlétében, hogy el kellett takarniuk a szent arcukat, akkor a próféta kiáltott: „Jaj nekem, mert tisztátalan ajkú ember vagyok. Az én minden teológiám, mind a teológia és amiket tanultam, az Istenről való csodálatos értésem… Most szemtől –szembenvagyok itt.” Azt mondta: „Tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú néppel élek együtt.” Az összes törvényről való tanításuk és mind azok a dolgok, amiket tettek, soha nem érik el azt a helyet, hogy Isten Jelenlétébe lépjenek, és hogy Istent a saját szemükkel meglássák, és az Ő palástját, amikor a Magasságban ült a mennyekben… És ott volt szemtől-szemben a valósággal. És azt kiáltotta: „Tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között élek!”

136 Aztán a kérubok vették a fogókat és egy darab Tüzet az oltárról, és megérintették azokat a tisztátalan ajkakat, és abból a gyáva, vagy tanult emberből, tanárból, prófétává változtatták őt, akin keresztül szólhatott Isten Igéje. Természetesen, amíg Isten Jelenlétében volt, az valami más volt. Az a szomjúság, ami benne volt, most elérte a helyet, ahol betöltetett. És hadd mondjam el, barátom, hogy nem számít, hány gyülekezethez csatlakozol és hogy hány nevet írsz fel, hogy milyen úton jársz és hogy meghintéssel kereszteltek-e meg, vagy legyél bármi is: amíg nem találkozol azzal a személlyel, Jézus Krisztussal, az az egyetlen dolog, ami valójában

meg fog elégíteni téged. Az érzelmek nem teszik meg. Lehet, hogy ugrálsz fel-le és kiáltozol, amíg csak akarsz, és hogy nyelveken szólsz amennyit csak akarsz. És azok a dolgok szentek és jók. És nem mondok, semmit nem mondok az ellen. De amíg nem találkozol azzal a Személlyel, azzal a megelégítő Adaggal, azzal a Valamivel, ami minden idegszálat vesz a testedben, nem érzelmek által, hanem megelégedéssel…

139 Régebben láttam egy reklámfeliratot: „Ha szomjas vagy, mondd: Parfay.” Volt kisfiúkoromban egy ital, és azt hívták Parfay-nak. Emlékszem, hogy jöttem az úton a horgászásból, fent voltam a tónál, a régi állóvizeknél. És már majdnem halálra éheztem, és akkor láttam ezt a feliratot: „Ha szomjas vagy, mondd: Parfay.” És elkezdtem mondani: Parfay, Parfay… Minden alkalommal egyre szomjasabb lettem. Egy idő után már köpni sem tudtam, mert annyira szomjas voltam. Látjátok, az nem volt rá képes. Semmi sincs, ami kielégítené azt. Nem számít: ihatsz kólát, ihatsz bármit, amit akarsz, azokat az édes szénsavas vizeket és így tovább, de semmi sem fogja úgy kielégíteni azt a szomjat, mint a jó hideg, hűs patakvíz. Az el fogja oltani a szomjat. Mindezek a többi dolgok csak helyettesítők.

141 És miért akarnánk ilyen pótlásokat elfogadni, amikor ott van a Szentlélek tiszta keresztsége, ami minden idegszálunkat és az emberi lélek minden vágyódását kielégíti, és még a halállal is szembe tud nézni, amint a nagy Pál apostol mondta: „Óh, halál, hol a te fullánkod? És sír, hol a te győzelmed? De hála legyen Istennek, aki győzelmet ad nekünk a mi Urunk Jézus Krisztusunk által.” Ez a megtapasztalás, testvérem, ez elégíti ki azt a szent szomjat, ami benned van. Kielégíti azt. Semmi mást nem kell tenned vele. Igen. Az megtisztítja az ajkakat. És van olyan is, hogy az emberek csak az érzelmeken élnek… Vannak, akik azt mondják: - Nekünk aztán sok van abból a pünkösdi mozgalomban! És bemennek, és az nagyszerű, és összeverik a kezüket (Branham testvér tapsol egyet), és zenélnek. Aztán a zene leáll, és néma

csend, mintha mindent leöntöttek volna egy vödör vízzel. Látjátok? Nos, ezt tesszük… Beleszoktunk ebbe. Beleszoktunk, mi… Ez csak egy szokásunkká vált.

143 Hadd mondjak el valamit. Amikor Istent imádod, Szellemben és Igazságban, amikor szokásoddá válik, hogy ezt tedd, mert azt gondolod, hogy ezt kellene tenned, mert azt gondolod, hogy ha nem kiabálsz és ha nem ugrálsz vagy táncolsz a zenére, akkor a szomszédod azt gondolja majd, hogy visszacsúsztál: akkor te már az állott patakvízből iszol. Így van. Amíg az minden idegrostot betölt, amíg a Szentlélek Maga zubog benned, nem érdekel engem, hogy szól-e a zene, hogy azt játszák-e, hogy *Hadd menjek Istenem mindig feléd*, vagy bármi mást, a Szentlélek a dicsőség harangjait szólaltatja meg a szívedben. És az megelégít téged. Ez Isten megelégítő Adagja. És ha ettől bármi kevesebb van, neked véged. Szólhatsz nyelveken, mint emberek vagy angyalok, odaadhatod mindenedet a szegényeknek, prófétálhatsz és lehet ismereted, megérthetsz minden rejtélyt és mindezeket a dolgokat, és akkor is semmi leszel (1Korinthus 13), amíg az a megelégítő Valami, ami el tudja oltani azt a szomjat… „Lelkem az élő Istenre szomjazik, mint ahogy a szarvas vágyakozik a hűs vízforrásra. Ha nem találom meg, elpusztulok.” Amikor eljutsz oda, hogy ennyire éhezel Istenre, akkor valami történni fog. A Szentlélek elvezet téged Isten nagy forrásaihoz. Igen, uram!

147 Nos, van egy jó dolog is: Szellemben imádni. Ez igaz. De néha neked megvan a Szellem az Igazság nélkül. Szent János 4-ben az áll: „Mi Istent imádjuk, Lélekben és Igazságban.” És Jézus az Igazság. Pontosan így van. És Ő az Ige. A patakok, amiket Isten küldött, hogy megelégítsenek téged a testben, a Sátán közülük mindegyiket beszennyezte. Mérget tett mindegyikbe, amelyikbe csak be tudott jutni. Így van. Vette az egyház nagy patakját. Az, az volt Isten útja. Jézus azt mondta: „Erre a Kősziklára építem az Én egyházamat, és a pokol kapui sem állnak meg ellene.” Nos, vitatják

ennek az értelmét. A rómaiak, a katolikusok azt mondják, hogy Ő azt Péterre építette. Látjátok, ha az úgy lenne, hát Péter szégyenében elcsúszott… Tehát nem arról volt szó. Nyilván nem Péterre, nem Petrára, a kis sziklára épült. És aztán a protestánsok azt mondják, hogy Ő azt Önmagára építette, Jézus Krisztusra. Nem akarok ellenkezni, de én nem értek egyet ezzel. Ő egyikre sem építette azt. Hanem arra a kijelentésre építette azt, hogy Kicsoda Ő. Azt mondta: „Áldott vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az Én Atyám, aki a mennyben van, Ő jelentette ki neked.” Nem ismeret által, azt nem könyvekből tanultad. Nem abból tanultad, hogy csatlakoztál egy gyülekezethez. Nem a boltokban tanultad. Nem. Hanem Maga a Szentlélek hozta neked akkor Jézus Krisztus Személyét: „Erre a Kősziklára építem az Én egyházamat, és a pokol kapui sem diadalmaskodnak fölötte.” Az a szent szomjúság megelégíttetett Jézus Krisztus Személyében. Tessék. Ez az, amit mi keresünk, hogy Ezzel elégítsük ki a szomjunkat. Rendben van, tudjuk, hogy kell nekünk…

152 Ismeret? Óh, óh! Az ismeret nagy dolog. Feltöltekezünk vele, és mára telve is vagyunk vele. De látjátok, az ismeret… Amint a minap mondtam, amikor az ismeretről beszéltem, volt egy ember, aki kívül állt, és egy barátommal beszélt, és azt mondta: - Ha egy ember nem hisz az oktatásban, akkor miért olvassa a Bibliát? Ők… Azt gondoltam: - Nos, ha nem értik meg, amit az Úr Jézus mondott, akkor hogyan fogják megérteni, hogy mit mond egy olyan butuska, mint én? Még Őt sem tudták megérteni, pedig milyen egyértelmű Ő. Azt mondta egy napon: „Ha nem eszitek a testet, a Vért, és isszátok a Vérét és eszitek az ember Fia testét, akkor nincsen Élet bennetek.” Nem magyarázta el. Tovább ment. Így van. Látjátok? Azt mondták: - Hiszen ez egy emberevő! Mi akarjuk Őt… Enni a testét és inni a Vérét? Ez egy vámpír. Látjátok, Ő azt akarja, hogy mi is vámpírok legyünk… Látjátok ezeket az

értelmi embereket? Ő viszont azt mondta: „Az Én juhaim hallják az Én Hangomat.” Látjátok? A Választottakról van szó, akiket Isten az Ő eleve ismerete által választott… „És akiket az Atya… Senki ember nem jöhet Hozzám, csak ha az Atya vonja őt. És mindazok, akiket az Atya Nekem adott, jönni fognak, és ők megértik ezt.” Azok a tanítványok nem értették meg, de hitték. Látjátok? Így van. Ha hiszed ezt… Én sok dolgot nem értek. De akkor is hiszem, látjátok, mert Isten mondta, hogy úgy van.

158 Az ismeret, tudjátok, a Sátán evangéliuma az ismeret. Ezt tudtátok? Ő azt prédikálta az Édenkertben Évának, és őt megtévesztette az ő ismeret-evangéliuma. Nos, ő beszennyezte az egész emberi fajt ezzel. Pontosan így van. Vették az iskolázási programokat, és bevitték őket a gyülekezetbe. Jól vannak ott kint, de nem Isten Igéjében. Nem, uram. Istent nem ismerheted meg az oktatás útján. Istent nem ismerheted meg azzal, hogy matematikát tanulsz és hogy nagy szavakat tudsz kimondani. Pál, ő okos ember volt, de amikor Krisztushoz jött és vette a Szentlelket, elment a Korinthusiakhoz, és azt mondta: „Soha nem jövök hozzátok megtévesztő beszédekkel és emberi bölcsességgel”, bár megtehette volna. Azt mondta: „A Szentlélek erejével és megmutatkozásaival jövök hozzátok, hogy a hitetek Istenben legyen, ne pedig valamilyen ember bölcsességében.” Nos, néha csinálunk gyülekezeti programokat. Ők a pásztorukat is úgy választják meg. A gyülekezet megy és szavaz a pásztorra, azt mondják: - Hát, ennek a pásztornak két főiskolai diplomája is van. Négy évig tanult pszichológiát. Ezt tanulta, azt tanulta… És aztán erre az emberre fognak szavazni egy olyan pásztor helyett, aki hiszi, hogy Isten Igéje ihletett és hogy az Isten, és az Igét fogja hirdetni függetlenül attól, hogy az emberek mit szólnak hozzá.

161 Tudjátok, Isten azt mondta Ezékielnek: „Hirdesd ezt, akár hiszik, akár nem. Akkor is hirdesd.” Látjátok? Így van. Akár elfogadják, akár nem, nem erről van szó. Nem fogadták el Jézust. Ő akkor is tovább prédikálta Ezt ugyanúgy. Látjátok? Egy

igazi pásztor helyett, aki tényleg az Igét prédikálja és hisz Istenben, ők majd egy értelmi embert próbálnak behozni, egy olyan embert, akinek a legjobb iskolázottsága van meg, aki meg tud állni a szószéknél és megelégszik 15 percnyi beszéddel is, hogy mindenki gyorsan hazamehessen, és csinálhassa a dolgát: Ricky veheti a robogóját és indulhat, és mehetnek a tánc-partikra meg minden ilyen helyre. És ez, óh, ez nem más, mint egy hibrid oktatási szenny. Így van. Pontosan ez az. Így van. De mi ez? Ez kielégíti az ízlésüket, látjátok, kielégíti a világi gyülekezeti tag ízlését. A szent ízlését viszont nem elégíti ki. Ő minden alkalommal az Igét fogja venni. De azt mondják: - Óh, hát, azok az emberek nem teljesen vannak az eszüknél. Látjátok, nincsenek, mert nem értik ezt meg. Az elmúlt időkben próbálnak élni…

164 Hát nem furcsa, hogy kijövök ide a nyugatra, és azt találom, hogy itt az emberek az elmúlt időkben próbálnak meg élni? Még mindig azt a régimódi cowboy divatot akarják követni. És ha lementek Kentucky államba, ott meg úgy akarnak viselkedni, mint a régi hegyvidéki emberek, és olyan programokat is szerveznek. Amikor azonban a régimódi vallásról van szó, hát az bizony nem kell nekik. Régimódi napok? Lejöttem ide a rodeó idején, és láttam ott egy nagy asszonyt: zöld festék volt a szeme alatt, rövidre vágott haja volt, és cigaretta a szájában. Bizony, ha a régi időkben látták volna őt, azt gondolták volna róla, hogy nincs ki a négy kereke. Biztosan bezáratták volna. Mi lett volna, ha az anyukád úgy ment volna ki az utcára, mint ahogy te és a lányod öltöztök ma, akkor mi történt volna? Rögtön bevitték volna az elmeintézetbe. Bizony, mert szoknya nélkül jött ki az utcára. Hát emlékezzetek rá, hogy ugyanez van ma is. Az emberek rothadnak el a testükben. Amikor középkorúakká válnak, de már 20-25 évesen is, az agysejtjeik is elbomlanak. Nincs nekik… Az emberek eljutottak oda, hogy nincs értésük. Nem tudják, mit jelent az illem. Nem tudják, mi a különbség jó és rossz között. És, óh, bár van iskolázási programjuk, ők…

167 Tudtátok-e, hogy az oktatás – és ezt bizonyítani is tudom nektek – az ördögtől van? Nem arra gondolok, hogy írni és olvasni tanulunk, hanem a gyülekezetedben lévő oktatásra. Mire épül a kommunizmus? A tudományra, az oktatásra, az az ő istenük. A Sátán, látjátok, ezt mutatta be Évának. És még mindig ebbe kapaszkodnak. Nos, ez bejött a mi gyülekezeteinkbe is, a baptistákhoz, a metodistákhoz, a reformátusokhoz, a pünkösdiekhez és mind a többihez. De az az oktatás, az az értelmiség, az a nagy X.Y. és valami ehhez hasonló csak még messzebb veti őket Istentől. Az rossz. Igen, uram. Most pedig látjuk, hogy az kielégíti az ő vágyukat. Amikor a gyülekezet szavaz valami ilyenre, az megmutatja, hogy mi van a gyülekezet gondolatában, hogy mi az ő vágyuk, és hogy mire szomjaznak. Azt akarják mondani: - A mi pásztoruk széles látókörű. Nem bánja ő, ha strandra járunk, sőt, ő is jön velünk…

170 Egy kislány mesélte Sarah lányomnak. A pásztora volt Afrikában, és amikor hazajött, a kislány levette a ruháit aznap este, csak egy kis harisnya volt rajta, és watusi táncot járt neki, hogy szórakoztassa őt, mivel volt Afrikában. Tudjátok, ott él a watusi törzs. Hát, meg ne lássam az én egyik lányomat a gyülekezetből, hogy ilyet csinál! Watusi?! Látjátok, ez megmutatja… És a pásztor nézi az ő gyülekezetének egyik tagját, egy 16-18 éves kislányt, aki így levetkőzik ott, és engedi neki, hogy azt csinálja: ez azt mutatja, hogy ő maga is egy emésztőgödörből jött. Isten embere tehet ilyet? Természetesen tudom, hogy ez keménynek hangzik, de ez most az egész nemzethez szól. És te is tudod testvérem, nővérem, hadd mondjam el neked, hogy ez az Igazság.

173 A keselyű döglött dolgokat akar. Így van. És az halott. Pontosan így van. Nyíltan megmutatja, ez egyértelműen megmutatja, hogy mi az ő fejük és irányítótornyuk, és hogy mit ad nekik az, és hogy mi van a lelkükben. A lelkük olyan dolgokra vágyódik.

A lelkük egy nagy, értelmi gyülekezetre vágyódik, ahol az emberek nagyon szépen öltözködnek, és a pásztor csak 15-20 percig beszél. Ha pedig ennél tovább mer beszélni, akkor rögtön visszaléptetik a diakónusok közé. És semmit sem szabad mondania a bűnről. Semmit sem szabad mondania a rövid nadrágokról, és semmit sem mondhat arról, hogy az emberek ezt, azt, vagy amazt csinálják. Ezt egyáltalán nem szabad megemlítenie. Ha megemlíti, a vezetőség kizárja őt. Látjátok, mi ez? Ez számukra a gondolkozó ember szűrője. A Biblia azt mondja az 1János 2:15-ben: „Ha szereted ezt a világrendszert, vagy ennek a világnak a dolgait, az azért van, mert Isten szeretete nincs is benned."

176 És mi van ezzel a sok mindennel, amit manapság csinálnak az egyház nevében: bulik, bingo-partik, tizenévesek rock-and-rollja, twist-parti és mindezek a dolgok. Nézzétek meg ezt az Elvis Presley-t, ez ördög, cipőben. Pat Boone, Ricky Nelson, a legnagyobb illetlenség, ami ennek a nemzetnek valaha is volt. Így van. Azt mondják: - Óh, ők nagyon vallásosak, keresztény dalokat énekelnek… Nem volna szabad… A gyülekezetnek nem volna szabad ilyesmit megengednie. Ezek közül az emberek közül kimennek, és ma este ott vannak egy út menti bárban, ahol táncolnak és zenélnek és minden más, aztán meg jönnek az oltárhoz és sírnak, és a szószéknél zenélnek. Óh, kegyelmes ég! Milyen messze mehet még a szenny, a tisztátalanság? Igen, uram. Először igazolódjon be, hogy ő valóban Isten embere, ne csak azért zenéljen ott, mert tud azon a nagy gitáron vagy más valamin játszani. A vágyadból meg lehet mondani, hogy ki van a szíved trónján. Abból, hogy mit szeretsz, látszik ez. Azt mondod: - Szerintem jól vannak azok a dolgok, Branham testvér… Nos, csak emlékezzél most: te tudod, hogy mi van a szívedben. Igen, uram. Hogy mi táplálja a lelkedet, hogy mire szomjazik a lelked, és látod, hogy az megelégíti azt. Ha az nem ez az Ige, akkor valami baj van, mert a Szentlélek csakis az Igéből él. Érted?

178 Szeretném, ha egy másik nagy veszélyt is meglátnál, mielőtt befejezzük most, ha mindezekben a dolgokban nem vagy bűnös, amiket megemlítettem. Ez a veszély pedig a szomjúság figyelmen kívül hagyása. Látod? Azt mondod: - Nekem szent szomjam van. De nem vagyok bűnös azért, Branham testvér, hogy csak megyek és csatlakozom egy gyülekezethez, és ilyen dolgok miatt… De látod, figyelmen kívül hagyod a szomjat. Ha nem elégíted ki azt a szomjat a víz után vagy az étel után, meghalsz. És ha nem törődsz azzal az Isten utáni szomjjal ott magadban, akkor lelkileg meghalsz. Várod az ébredési összejöveteleket, várod, hogy a gyülekezetedben legyen ébredés. Nos, az nem a te ébredésed. Annak az ébredésnek pontosan benned kellene elkezdődnie, amikor elkezdesz szomjazni Isten után. Lehet, hogy nem is lesz másik gyülekezeti tag, aki akarná azt az ébredést. Ha pedig az benned felszínre tör, akkor másokban is fel fog törni. Érted? De látod, te nem foglalkozol azzal a szomjúsággal. Nem fejed meg a tehenet, amikor a tőgye tele van tejjel: és ha úgy hagyod a tehenet, akkor el fog apadni a teje. Pontosan így van. Ha nem veszel magadhoz vizet, például azt mondod: - Én már többet nem iszom… Akkor meg fogsz halni. Tehát ha nem adod meg a Szentléleknek az Isten Igéjét, meg fogsz halni.

182 Ti keresztények, ti baptisták, metodisták, reformátusok, pünkösdiek, Isten Gyülekezetei, egység-hívők, kettőség-hívők, háromság-hívők, vagy bármik legyetek, nem számít… Nekem az semmit nem számít, és szerintem Istennek sem. Látjátok, ti egyének vagytok, egy egység. Soha nem úgy fogtok a mennybe menni, mint egy gyülekezet, mint egy felekezet. Hanem egyes személyekként fogtok a mennybe menni, és az közted és Isten között van. Ez minden. Nem érdekel, milyen gyülekezethez tartoztok. És ha nem olvassátok a Bibliát és nem hiszitek a Bibliát, és ha nem tápláljátok abból a Szentlelket, akkor meghaltok. Jézus mondta a Szent János 4:3-ban, ebben az Igeversben, ami… Jézus azt mondta: „Nem csak kenyérrel él az

ember, hanem minden Igével” – nem csak egy részével. Veszünk egy kicsit innen. Én az ilyet Biblia-stopposnak hívom. Azt mondják: - Nos, én hiszem ezt, de most menjünk inkább arra… Látjátok? Látjátok? Szóról Szóra kell vennetek. Jézus azt mondta: „Az ember minden Szóval él, ami Isten szájából származik.” Tudtátok ezt? És, tudjátok, azt a napot, amiben élünk, ezt a napot egy vallásos romlottsággá tettük.

187 A lányom nemrégiben behívott engem és azt mondta: - Apu… A ház másik oldalán volt, és azt mondta: - Gyere ide, éppen egy vallási műsor megy… Éneklés volt benne, himnuszokat énekeltek, és ott volt egy kis Ricky, aki felolvasott. Ha még valaha is láttam szentségtörő mozgalmat, hát ez az volt. Azok a fiúk és az emberek, inkább olyan volt, mint egy show-műsor. Valamilyen indiai törzset utánoztak, és mindenfélét csináltak, és ugráltak és közben ütötték egymást. Hát hová lett a komolyság? Hol vannak azok a régi egyházi himnuszok, amiket énekeltünk, amikor örvendeztünk Isten Lelkében és amikor könnyek pörögtek le az arcunkon? És most próbáljuk bent tartani a levegőt, hogy már alig jutunk lélegzethez, amíg az arcunk is teljesen elkékül, és próbáljuk mutatni, hogy valamilyen énekesek vagyunk. Látjátok? Ezt Hollywood-ról másoltuk le, és mindezeket a programokat, amiket látunk az értelmi himnusz-éneklésről és a hangképzésről. Én szeretek jó éneklést hallgatni, szeretem a jó régimódi, teljes szívből jövő, pünkösdi éneklést hallgatni. De bizony nem szeretem hallgatni azt a visítást, amit ma éneklésnek neveznek. Így van. Szerintem az a legnevetségesebb dolog. Az egy romlottság! Így van.

189 Szeretek úgy látni egy férfit, amikor ő egy férfi. Gyűlölöm úgy látni, hogy a felesége fehérneműje van rajta, hogy a haja oldalt le van lapítva, elöl meg egy hajcsavaró lóg belőle, és két hajtincs lóg itt elöl, mint fufru. Az ilyet nem tudom férfinak nevezni. Nem tudja, hogy a fajának melyik oldalához tartozik. Látjátok? Így van. Látjátok, az asszony, nézzétek, az asszony próbálja vágni az ő haját, hogy úgy

nézzen ki, mint a férfi. A férfi pedig próbál magának fufrut csinálni, hogy úgy nézzen ki, mint az asszony. A férfi az asszony fehérneműjét hordja, az asszony pedig a férje kantáros nadrágját, látjátok, ez egy romlottság, itt körülöttünk. És ugyanez van a nemzetekkel, a népekkel, a gyülekezetekkel és mindennel. Óh, Istenem, hol van a vége ennek a dolognak? Az Úr Jézus Krisztus eljövetele, az ennek a vége.

191 Tehát ha nem táplálod a Szentlelket Isten Igéjével… Jézus azt mondta: „Minden Szó a Szentlélek által legyen." És figyeljetek most. Ha a rossz dolgot próbálod etetni vele, ha az valóban a tiszta Szentlélek benned, akkor tudni fogja a különbséget. Most emlékezzetek, hogy Isten Igéje az, amiből a Szentlélek táplálkozik. Nem táplálkozik a lelkesedésből. Nem táplálkozik az oktatásból. Nem táplálkozik a gyülekezetbe járásból. Nem táplálkozik a teológiákból. Sok különbség van egy ihletett dolog és egy teológiai álláspont között. Mindazok a teológusok Jézus idejében, óh, ők szóról-szóra, és oldalról-oldalra tudtak mindent arról, hogy a Messiás hogyan jön majd el. Pontosan így volt. És egy sem vette észre. Tudjátok, hogy mit mondott Jézus, amikor eljött: „Ti atyátoktól, az Ördögtől vagytok, és az ő cselekedeteit cselekszitek." Nem volt kijelentve számukra, hogy mi volt az igazi Ige. Látjátok, nem vették észre azokat a kis sarkokat, mint ahogyan ma sem veszik észre. – Ha ehhez tartozol vagy ahhoz tartozol, akkor rendben leszel… El ne hidd ezt! Neked Krisztushoz kell tartoznod. És ha van benned Valami, ami Krisztusra éhezik…

194 Csak emlékezzél rá, hogy amikor atyád ágyékában voltál, akkor vele voltál. De atyád akkor még nem ismert téged, és te sem ismerted a te atyádat. És el kellett jönnöd és meg kellett születned. Isten az anyukádon keresztül utat készített, hogy ágyazódjék be a mag, és aztán jöttél. És férfi lettél vagy asszony, mindegy, és aztán felismerted az apukádat, és az apukád közösségben lehetett veled. Most emlékezzél rá, hogy ha Örök Életed van, akkor a te Életed Istenben volt kezdetben. És az Élet… Isten

az Ige. És aztán amikor az Ige Jézus Krisztusban testté lett, Isten lejött, hogy az Ő Saját testében lakozzon, Önmagát tette Isten Fiává. Amikor Isten lejött, hogy abban lakozzon, te Őbenne voltál, amikor Őt keresztre feszítették. És Vele együtt megfeszíttettél, és Vele együtt meghaltál a Golgotán. Vele együtt eltemettettél a hegyen. És Vele együtt feltámadtál húsvét reggelén. És most Vele együtt élsz a mennyei helyeken, és közösséged van Vele. Érted? Isten Maga közülünk eggyé vált. „Senki ember nem látta az Atyát, csak az Egyszülött Fiú – az Atya kijelentette Őt." Tehát Isten emberré lett. Érted? És most te is egy test vagy, és Ő is egy test. Isten testté lett közöttünk az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak a Személyében. És Őbenne volt Isten. Ő volt Isten. Ő Isten volt, semmivel sem kisebb Istentől. Ő Isten volt, Isten megmutatkozva a Fiú Jézus Krisztusban, aki Őt Immánuellé tette, amint azt a próféta megmondta róla, hogy úgy lesz.

197 Látjátok, akkor úgy kellett lenned, még mielőtt a világ egyáltalán formát nyert volna, a te neved be volt írva a Bárány Élet Könyvébe. És akkor mit ehetsz? A Szentlélek Isten Igéjéből él. És most, a Jelenések 22:19-ben a Biblia azt mondja: „Aki egy Szót is elvesz ebből, vagy egy Szót is hozzáad ehhez, annak része elvétetik az Élet Könyvéből." Látjátok, milyen mély ez? Nem tudsz… A Szentlélek nem él a világ dolgain. Mint a galamb és a varjú. A varjú egy nagy képmutató. A varjú kimegy és egész nap eszi a búzát, aztán elmegy oda és rászáll egy döglött tetemre, és abból is eszik. Lemegy a mezőbe és együtt eszik a galambbal, búzát, aztán elmegy onnan és eszik a döglött tetemből is. A galamb azonban egész nap búzát eszik, és képtelen dögtetemből is enni, mert ő egy galamb. A galambnak pedig nincsen epéje. Ha csak egyet is harapna egy dögtetemből, meghalna tőle. Látjátok, nincs neki epéje. És így van ez, nincsen keserűsége. És így van ez egy igazi, tiszta kereszténnyel is. Nekik nem kellenek a világ dolgai. Ők csak Isten Igéjét eszik, csakis azt, ami tiszta, a

gondolkozó ember Szűrője. Látjátok? Azon keresztül, és csakis Azon keresztül jönnek. A világ halott dolgai pedig büdösek számukra. Nézzétek meg az öreg varjút az özönvíz előtti világ pusztulásakor, amint tetemről-tetemre száll és eszik azokból a dögtetemekből, az nem jött vissza a bárkába. A galamb azonban nem talált a lábának pihenőhelyet, látjátok, ő visszajött a bárkába, ahol gabonát kapott. És így vagyunk mi is, amint Isten Igéje által élünk.

202 A 42. zsoltárban… Dávid ezt a zsoltárt, a 42. zsoltárt biztosan akkor írta, amikor éppen menekült, akkor mondta ezt: „Lelkem szomjazik Rád, amint a szarvas kívánkozik a hűs patak vizére." Nézzétek, ő kiáltott. Dávid menekülésben volt. Őt… Rajta volt a felkent olaj, tudta, hogy király lesz. A próféta királynak kente fel. Most figyeljétek. És ott volt, volt egy kis csapatnyi pogány katonája, és így tovább, és ott volt a hegy tetején… A saját szeretett városa, a bűnük miatt, a filiszteusok által volt körülvéve. És Dávid, azon a forró napon, talán akkor írta ezt a zsoltárt: „Amint a szarvas kívánkozik a vízforrásra…" Figyeljétek meg Dávidot ebben az állapotban. Lenézett, letekintett az ő szeretett városára. És emlékezett arra, kisfiúként egy bizonyos tóhoz vitte el a juhokat. Az egy nagy, nagy vizes ország volt, és kenyér-ország is. Valójában a Betlehem azt jelenti: Isten Kenyerének háza. És aztán Dávid emlékezett rá, hogy arra járt, és hogy milyen hűs vizet ivott, most meg szökevényként kellett rejtőzködnie a saját népe elől. Sehová nem mehetett, és a lelke biztosan kiáltott azért a hűs vízért.

204 Olyan szolgálói voltak, akik számára a legkisebb kívánsága is parancs volt. És közülük hárman átküzdötték magukat a filiszteusok vonalain, 15 mérföldet, vagy 7 mérföldet, vagy ilyesmit, oda és vissza, és hoztak neki inni abból a vízből. De a lélek szomjúsága… A teste, amint ott fent volt, annak bármiből innia kellett, amit csak talált, régi kecskebőr tömlőkből meg más dolgokból, meleg vizet is, hiszen meleg nap

volt. Azt gondolta: „Bárcsak ledőlhetnék és elolthatnám ezt a szomjat… Bárcsak lemehetnék Betlehembe és ledőlhetnék amellett a forrás mellett inni.”

206 És amikor lementek és hoztak neki vizet, az ő lelkének szomjúsága sokkal nagyobb volt, nem Betlehemért, hanem Jeruzsálemért: az ő lelke így volt. Ezért feláldozta a vizet és azt mondta: „Nem innám meg.” Kiöntötte a földre. Látjátok, a lelke szomjasabb volt Istenre, mint amennyire a teste szomjazott arra a jó, hűs vízre. Kiöntötte a földre. Látjátok, Isten háza, a lélek-hűsítő vizek Jeruzsálemből, amely fent van… Jézus azt mondta a János 6:33-ban: „Én vagyok az Élet Kenyere. Én vagyok az Élet Kenyere.” Betlehem, Isten háza, a mi gyülekezetünk, Krisztus földi Egyháza, a gyülekezet, amely itt a földön van. Szeretünk itt a földön gyülekezetbe járni, de nagyobb Jeruzsálem, amely fönt van, ami Isten. Nagyobb a lélek szomjúsága arra, hogy ott legyen Vele, mint hogy itt megelégedne azzal, hogy csatlakozik valahol egy gyülekezethez. Látjátok? A gyülekezethez csatlakozás nem elégíti ki azt a szomjat. Dávid bizonyította itt ezt. Az egyenesen az Isten házából való vizet, látjátok, kiöntötte a földre, hogy kedves legyen Ő előtte, hogy egy jó, hűs italt kapjon Istentől. Még azon a… Nagyobb a benned lévő szomjúságnál az a szomjúság, amivel a lélek szomjazik Istenre.

208 Figyeljétek meg Jeruzsálemet, azt a szót… A Biblia azt mondja: „Jeruzsálem ott fönt, mindnyájunk Anyja.” És Krisztus a mi Anyánk. Ezt felismerjük. Krisztus a mi anyánk, mert Tőle születtünk. Ez a szó pedig egyszerűen annyit jelent: békesség. Jeruzsálem: shalom, jeru-shalom, látjátok, ami azt jelenti: békesség. És legyen nagyobb bármely lélek szomjúsága az Élet vizeire, mint mondjuk arra, hogy valamilyen gyülekezethez tartozzon. A lélek szomjúságát nem lehet kielégíteni, azt az igazi szomjúságot… Meg lehet rontani. Azt gondolod, hogy minden rendben van, amikor csatlakozol egy gyülekezethez, de nem arról van szó. Az nem fogja kielégíteni

azt az Isten után való tiszta szomjúságot. Egyszerűen képtelen rá. Az csak… Nincs ott.

210 Tehát Dávid azt mondja itt a Zsoltár 42:7-ben: „Amikor mélység hívja a mélységet, a vízörvényednek morajlásánál…” A lélek hívása… Nézzétek, gyakran használtam ezt ábrázolásként. Ha uszony van egy hal hátán, az azért lett odatéve, hogy a hal ússzon vele. Szüksége van rá. Mi lenne, ha azt mondaná: - Én másféle hal leszek. Én okos, művelt hal leszek, Óh, valamilyen igazi teológiában fogok hinni. Nem is kell nekem az az uszony… Hát nem messzire jutna a vízben, ugye? És ez pontosan így van. Mi lenne, ha a fa azt mondaná: - Tudom, hogy a földben kell lennem ahhoz, hogy növekedhessek. Így van. Itt kell nőnöm. De én másfajta fa leszek, és azt akarom, hogy csak ültessenek ide engem az utca közepére, hogy észrevegyenek… Látjátok, ott nem sokáig élne. Így van. Amikor a mélység hívja a Mélységet, akkor több kell, mint egy gyülekezethez csatlakozni. Több kell, mint kezet fogni a prédikátorral. Több kell, mint jó, egyenes életet élni. Kell valami ahhoz, hogy megelégítse a bensődet, ami Istentől ömlik le a lélekbe. „Mélység hívja a mélységet a Te örvényed morajlásánál, óh, Uram. Mélység hívja a mélységet…”

214 Mit gondolunk, milyen fajta szomjúság volt bennünk ma este? Mi, pünkösdi emberekként, merre tartunk? Milyen szomjúság van bennünk? Milyen szomjúság van bennem? Milyen szomjúság van benned? Ne próbáld meg lecsendesíteni azt az Isten felé való szomjúságot. Évekkel ezelőtt, amikor még volt arany ott kint a hegyekben… Olvastam egy történetet sok-sok évvel ezelőtt: azóta is megmaradt bennem. Arról szólt, hogy volt egy aranyásó, aki kiment oda a hegyekbe és aranyat keresett, és sok aranyat talált. És visszajött, és arról gondolkodott, amikor a városhoz ért, hogy mi lesz majd vele, és hogy minden gondja megoldódott. És próbálta azt mondani: - Én…

Holnap majd… Csak egy napnyi járóföldre volt a várostól és nála volt az arany. Nagy zsákjai voltak, telve arannyal.

216 Volt vele egy kutya is. Én most nem akarom a kutyát a Szentlélekhez hasonlítani, most csak ábrázolni szeretném ezt a dolgot. De ez a kutya… Éjszaka az aranyásó az ágyán feküdt és elkezdett gondolkozni: - Hát, holnap elviszem az összes aranyamat, és az leszek, ami mindig is akartam lenni. Mindig gazdag akartam lenni. Mindig azt akartam, hogy nagy dolgaim legyenek… És így tovább. És akkor ez a kutya elkezdett ugatni, mert egy ellenség közeledett. És kiment oda, és azt mondta: - Hallgass! Úgyhogy a kutya lecsendesedett. És amint visszafeküdt az ágyba és már kezdett álomba merülni, a kutya megint rákezdte, csak úgy ugrált a láncán. És megint oda ment az ajtóhoz és azt mondta: - Hallgass! És tudd meg, hogy holnaptól gazdag ember leszek… Látjátok? Ez volt az ő nagy álma.

219 A kutya pedig megint ugatni kezdett. Végül annyira elege lett belőle az embernek, hogy fogta a puskáját és lelőtte a kutyát. Azt mondta: - Úgysem lenne semmi hasznom belőled, hiszen holnaptól már gazdag ember leszek… És letette a puskát a sarokba, hátával az ajtó felé fordult és elaludt. És volt egy ember, aki már napok óta követte őt. Beosont, és megölte az aranyásót. Nem lett belőle gazdag ember, látjátok, mert leállította azt a vészjelzőt, ami arra próbálta őt figyelmeztetni, hogy veszélyben van az élete.

221 És testvérem, testvérnőm, soha nem fogsz tudni… Soha ne próbáld lecsendesíteni azt a szent szomjúságot a szívedben, látod, az által, hogy csatlakozol egy gyülekezethez, hogy elmondasz egy hitvallást vagy hogy tartozol egy bizonyos szervezethez. Csakis egy dolog elégítheti azt ki: az a Személy, Jézus Krisztus. „Amint a szarvas kívánkozik a hűs forrásvízre, úgy szomjazik a lelkem utánad, óh, Isten.

Lelkem szomjazik az élő Isten után.” Látjátok? Van valami benned, ami látni akarja Isten mozdulását. A lelked szomjazik rá. Semmi kevesebbel ne érd be! Ne hagyd, hogy egy pásztor azt mondja neked: - Csak kezet kell fognod, csatlakozni a gyülekezethez vagy ehhez a szervezethez tartozni… Ne fojtsd el azt a szent szomjúságot! Az figyelmeztet téged. Eljön egy nap, amikor az utad végére érsz.

224 Mint egy kis hölgy a városunkban, ahonnan jövünk. Azt mondta… Járt egy kislány a gyülekezetbe, egy remek kislány. És jött lefelé az úton. Hosszú haja volt, szépen hátul összefogva, olyan simán, mint egy megpucolt hagyma, és az arca olyan volt… Semmi arcfesték. És egy másik lány kigúnyolta őt: - Ha nem lenne olyan kopasz a prédikátorotok (rólam beszélt), akkor te is normálisan nézhetnél ki. De úgy nézel ki, mint valami egy régiségboltból… És mindig megbántotta őt, valahányszor találkoztak. Azt mondta: - A mi pásztorunk széles látókörű… Azt mondta: - Ismeri őket. Miért csináltok így? Teljesen mindegy, hogy hogyan öltöztök vagy hogyan gondolkoztok… Nem mindegy. A Biblia mondja, hogy nagyon is fontos. És nekünk minden Ige szerint kell élnünk. És ez a kislány oda sem figyelt arra a csúfolódó lányra, hanem csak ment tovább. És most már ő egy misszionárius.

226 Aztán ez a csúfolódó lány elkapott valamilyen betegséget, és meghalt. Egy barátom adta be neki az infúziót, amikor haldoklott. Azt mondta nekem… Azt mondta, hogy miután meghalt, még utána is lehetett érezni az infúzió szagát. Egy lyuk volt az egyik oldalában, amiatt a fertőző betegség miatt. Még nem is… A szülei sem tudták, hogy mi a baj vele. És meghalt. De mielőtt meghalt… Vasárnapi iskolában tanított. És a kis vasárnapi iskolai csoportja eljött hozzá, mert látni akarták, amint elmegy a mennybe, amint az angyalok jönnek és elviszik őt. A pásztora pedig kint volt, cigarettázott és fel-le járkált a kórház folyosóján… És mind énekelni akartak,

amikor meghalt, tudjátok. Tudták, hogy meg fog halni. Az orvosok azt mondták, hogy meg fog halni, ezért mindnyájan látni akarták az angyalokat, ahogyan elviszik őt.

228 És hirtelen, amint a valósággal szembe nézett… Ő hűséges gyülekezeti tag volt, vasárnapi iskolai tanító, és hűséges tagja annak a nagy felekezeti egyháznak. De amikor elkezdte a haláltusáját, amikor a halál eljött érte, kifordultak a szemei és azt mondta: - Elvesztem! Azt mondta: - Elvesztem! Hívjátok ide a pásztort! A pásztor letette a cigarettáját és bejött, és azt mondta: - Itt vagyok, itt vagyok. Szólunk az orvosnak, hogy adjon neked altatót… Ő pedig azt mondta: - Nem kell nekem altató… Azt mondta: - Te becsapod az embereket! Haldoklom, és a pokolba megyek. Elvesztem, mert nem mondtad meg az igazat. Menj és hozd nekem ide azt a kis Gooduse lányt, gyorsan hívd ide őt. Neki van igaza… Várd csak ki, amíg szembekerülsz a valósággal. Ne próbáld meg elnémítani azt a szent szomjat. Ne próbáld elhallgattatni valamilyen modern, oktatási, dupla töltetű puskával. Csak figyelj a Szentlélek figyelmeztetésére ma este, aki figyelmeztet téged: „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet; senki sem mehet az Atyához, csakis Én általam.” És Ő az Ige.

232 Hajtsuk meg a fejünket egy percre. Szeretnék még egy Igét idézni az Úr Jézustól, amíg gondolkoztok erről. Jézus azt mondta a Máté 5-ben: „Áldottak azok, akik éheznek és szomjúhoznak.” Még az is áldott dolog, ha benned van az a szomjúság. Eljutottál már arra a helyre, hogy az egész rendszeredet annyira beszennyezte a felekezetiség, a kis szekták és klánok és dolgok, és kis gyülekezeti rendek, társasági szabályok, mint a páholyhoz csatlakozás és így tovább, gyülekezetről gyülekezetre? Az ördög már ki tudta önteni az ő szennyvizét, és te már abban cuppogsz, mint a disznó a vályúnál? Amikor még azt sem tudod, hogy az Isten utáni szomj igazi eloltása az, hogy meglátod Őt, valóságban, a benned élő Szentlélek

által, aki megmutatja Őt. Ha te úgy vagy ma este, ha még mindig szomjazol Istenre, akkor hadd mondjam el neked:

Van egy vérrel telt forrás, Immánuel ereiből fakad, ahol a bűnösök megmosódnak a forrás alatt, s elvesztik bűnfoltjukat. Az a haldokló tolvaj örvendezve látta azt a Forrást az ő napján, ahol én is, vele együtt, minden bűnöm lemoshatom. Mióta hit által láttam azt a folyamot, amit a vérző sebek táplálnak, azóta csak a megváltó szeretetről beszélek, s ez halálomig így lesz.

233 Ha ilyen szomjúság van benned, hogy még jobban megismert Istent, hogy közelebb kerülj Hozzá, akkor emeld fel a kezed, miközben minden fej le van hajtva, és mondjad: - Imádkozzál értem! Óh, Istenem, nézd ezeket a kezeket. És kint az országban, ahol hallgatjátok ezt, keleten, északon, nyugaton és délen, ott azokban a termekben, csak emeljétek kezeteket a pásztorhoz vagy bárki is legyen ott, hogy ti vágyakoztok, hogy van valami bennetek, ami szomjazik Isten után. Azt a szent szomjat ne elégítsétek ki valami… Óh, azt mondod: - Branham testvér, én már egyszer kiáltottam és táncoltam is a Lélekben… Ne fogadjátok ezt el. Nem. Csak várjatok, amíg az a megelégedés jön, amíg a Szentlélek teljességének az a kielégítő adagja eljön, és akkor jönni fognak a kiáltozás öröm-harangjai, a nyelveken szólás és a Lélekben táncolás is! Akkor nem a zene szerint kell azt tenned majd. Hanem akkor is azt teszed, amikor az autódban ülsz. Akkor is azt teszed, amikor a padlót sepregeted. Akkor is azt teszed, amikor szöget versz a falba, és más ácsmunkát végzel. Bárhol vagy, az a kimondhatatlan öröm, telve dicsőséggel… Most pedig imádkozzunk.

237 Drága mennyei Atyám. Hosszú volt, és valóban kihúzott ez a ma esti kis üzenet, de kedves Istenem, a Te Szentlelked hadd vigye el a jelentését minden szívnek. Ebben

a gyülekezetben, ma este annyi sok kéz felemelkedett, egészen végig a falak mentén is, mindenfelé. Imádkozunk értük, kedves Istenem. Óh, Istennek az a megelégítő Adagja, ami Krisztus, a Dicsőség Reménysége, az Élet Reménye benned, hadd jöjjön az el minden egyes emberhez. Szerte az egész országban, Kaliforniától egészen New York-ig, ahol már kora hajnal van, ők hallgatnak bennünket. New Hampshire-ben és végig lent Bostonban, és lent Texas-ban, Indianában és Kaliforniában, mindenfelé. Óh, Istenem, nézd meg azokat a kezeket és ami a kezek alatt van, Uram, azt a szívet, ami éhezik és szomjúhozik.

239 Ez a megromlott nap, ahol az ördög megvakította az emberek szemét, csak hogy csatlakozzanak egy gyülekezethez, és azt mondják: - Ez minden, amire szükséged van… És még mindig saját magukra néznek és látják, hogyan élnek, és látják, hogy olyan vágy van bennük, hogy olyanok legyenek, mint a világ… Amikor a Biblia azt mondja nekünk: „Még ha csak szeretjük is a világ dolgait, akkor az Isten szeretete nincs is meg bennünk.” Csak gondolj bele, Atyám, hogy milyen romlottá tudja ő tenni azt a valódi, igazi Igét, hogy képesek azt mondani: - Óh, mi hiszünk a Bibliában, de itt ezt nem hisszük. Ezt nem hisszük. Hisszük, hogy ez egy másik kornak íródott. Hisszük, hogy ez az… Mert valamilyen felekezet elvezette az elméjüket abba az emésztőgödörbe. Amikor Jézus azt mondta: „Aki egyetlen szót is elvesz ebből, vagy egyetlen szót is hozzáad ehhez, annak része elvétetik az Élet Könyvéből.” Kedves Istenünk, gondolok azokra a csalódásokra, amik ott az ítéletkor lesznek, amikor azok az emberek jó, tiszta és szent életet éltek, hűségesen jártak a gyülekezetbe, és mégis elvesznek.

244 Gondolok azokra a farizeusokra, hogy kiskoruktól kezdve tanították nekik az Igét, végigjárták az iskolákat, meg mindent, szentek voltak – annak kellett lenniük, különben halálra kövezték volna őket -, és Jézus azt mondta: „Ti atyátoktól, az

ördögtől vagytok.” És hogyan ment ott Izráel… És legyen ez figyelmeztetés a pünkösdieknek, Uram, szerte az országban. Mózes, a próféta, lejött Egyiptomba betölteni Isten Igéjét, hogy elhozza nekik az esti világosságot. És ők látták Isten nagy csodáit! Követték őt, átkeltek a Vörös-tengeren, megkeresztelkedtek, bementek a pusztába és angyalok eledelét ették, ami az égből szállt alá, és aztán mégsem fogadták el az Igét. Visszajöttek Kádes-barneától, Kádes-barneáig az ígéret földjétől, és azt mondták: „Olyanok azok, mint az óriások, képtelenek vagyunk rá.” Amikor Isten azt mondta: „Már nektek adtam azt a földet”: határmentiek. Jézus azt mondta: „Mindnyájan elvesztek.”. Meghaltak, elvesztek, Isten nélkül, bár mindazokat a dolgokat végig csinálták és látták a csodákat: élvezték, fel-le táncoltak a tengerparton Mirjámmal, szóltak a csörgődobok. És a két millióból csak ketten mentek be.

246 Felismerjük, Atyám, hogy amikor az az ivarsejt, a férfiból és a nőből való gének összeállnak, akkor csak a millióból egy lesz elfogadva. A milliónyi hím ivarsejtből egy találja meg az asszony termékeny petesejtjét, a nőt, a többi millió pedig elvész. Egymillióan, illetve kétmillióan jöttek ki Egyiptomból, és csak ketten, Józsué és Káleb mentek be a földre. Millióból egy, Atyám, megremegek, amikor erre gondolok. Belegondolok, hogy szerte a világon ma 500 millió keresztény van, akkor csak 500-an lennének, ha ma este eljönnél. Óh, Istenem, hadd emlékezzünk arra, hogy Istennek minden Igéje emlékként áll. El kell hinnünk. Engedelmeskednünk kell neki. El kell fogadnunk. És amikor azt mondtad: - Térjetek meg mindnyájan, és keresztelkedjetek meg Jézus Krisztus nevében a bűnök bocsánatára, és veszitek a Szentlélek ajándékát; mert néktek adatott az ígéret, és a gyermekeiteknek, és a távol lévőknek, valamennyit csak elhív az Úr.” És Istenem, te még ma este is hívsz, és az ígéret addig tart, amíg Te hívsz. És az egyházi emberek elcsavarták az emberek gondolkozását, és oktatási, felekezeti teológiai iskolák felé fordították őket, olyan dolog felé, amikor azt

mondják: - Óh, csak hinned kell… Az ördög is hisz, de nem tudja venni a Szentlelket. Iskáriótes Júdás is mindent csinált, amit a tanítványok, hirdette az Evangéliumot, de amikor eljött az idő, hogy vegye a Szentlelket, akkor kimutatta a foga fehérjét. Istenem, az országban az emberek ma este hadd ismerjék fel, hogy megtapasztalás nélkül ők elvesztek. Hadd legyen ma este, hogy a lelkük megelégedjen a Te Adagoddal, Uram, amint a Te kezeidbe ajánljuk őket. A Tiéid ők, Uram. Csak az Igéért vagyunk felelősek. Imádkozom, hogy higgyenek teljes szívükkel, és hogy töltekezzenek be a Szentlélekkel. Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

Szeretem, szeretem, mert Ő előbb szeretett engem. És megváltotta üdvösségemet a Golgota fáján.

Óh, Ő a te megelégítő Adagod? Óh, óh! Szereted teljes szívedből? Talán ezek a szavak néha fájnak, de énekeljük most ezt el Lélekben, látjátok, mindnyájan most. Fogjuk kezet a mellettünk ülő testvérrel vagy testvérnővel, és csak mondjuk egymásnak: - Isten áldjon meg, zarándoktársam! Énekeljük még egyszer:

Szeretem, szeretem, mert Ő előbb szeretett engem és megváltotta üdvösségemet a Golgota fáján…

Most kezet fogtunk egymással. Most csukjuk be a szemünket és énekeljük el Lélekből, Hozzá felemelt kezekkel…

Szeretem, szeretem, mert Ő előbb szeretett engem és megváltotta üdvösségemet a Golgota fáján.

253 Óh, hát nem csodálatos Ő?

Csodálatos, csodálatos, csodálatos nekem Jézus, a Tanácsadó, Békesség Fejedelme, Hatalmas Isten Ő. Megmentett engem, megtart minden bűntől és szégyentől, csodálatos az én Megváltóm, dicsőség az Ő Nevének! Óh, csodálatos,

csodálatos, Jézus nekem. Tanácsadó, Békesség Fejedelme, Hatalmas Isten Ő! Megmentett engem, megtart minden bűntől és szégyentől, csodálatos az én Megváltóm, dicsőség az Ő Nevének!

Óh, hát nem lelkesültök a Krisztussal való megtapasztalástól? Hát nem csodálatos Ő? Nem elégít Ő meg?

Elvesztem, megtaláltattam, minden kárhozattól szabad vagyok. Jézus szabadságot és teljes üdvösséget ad! Megmentett engem, megtart minden bűntől és szégyentől, csodálatos az én Megváltóm, dicsőség az Ő Nevének!

Óh, csodálatos, csodálatos nekem Jézus! Tanácsadó, Békesség Fejedelme, Hatalmas Isten Ő! Óh, megmentett engem, megtart engem minden bűntől és szégyentől, csodálatos az én Megváltóm, dicsőség az Ő Nevének!

254 Hiszed, hogy ez az Ige szerint van? A Biblia azt mondja: „Tapsoljatok, örömmel ujjongjatok az Úrnak!” Tudjátok, mindig akartam hangszeren játszani. A lányom, Rebeka, tanul zongorázni. A kisfiam pedig trombitál. Én pedig egy tízhúrú hangszeren tanultam meg játszani!!! (Branham testvér tapsol.)

Csodálatos, csodálatos Jézus nekem, Tanácsadó, Békesség Fejedelme, Hatalmas Isten Ő! Megmentett engem, megtart engem minden bűntől és szégyentől! Csodálatos a Megváltóm, dicsőség az Ő Nevének!

Szeretitek Őt?

A Világosságban járunk, csodálatos Világosságban, ahol az irgalom harmatcseppjei ragyognak, és egész nap és egész éjszaka Jézus, a világ Világossága ragyog ránk! A Világosságban járunk, olyan csodás Világosságban, ahol az irgalom harmatcseppjei ragyognak és egész nap és egész éjjel Jézus, a világ Világossága ragyog ránk!

255 (Branham testvér elkezd dúdolni: Jézus, a világ Világossága.) Imádjátok Istent mindennel, amitek van! (Branham testvér tovább dúdol.)

Amikor a szentek bemenetelnek, amikor a szentek bemenetelnek, Uram, ott akarok lenni közöttük, amikor a szentek bemenetelnek!

Amikor mindenek Urává koronázzák Őt, amikor mindenek Urává koronázzák Őt, ott akarok lenni közöttük, amikor mindenek Urává koronázzák Őt!

Amikor a nap már nem fog világítani, amikor a nap már nem fog világítani, Uram, ott akarok lenni, amikor a nap már nem fog világítani!

Szeretitek ezt? Vajon ha a lábatok is megtér, fogtok-e még a világnak táncolni? Látjátok? Verjük össze a lábunkat az Úrnak, az Úrnak. A kezetek megtért már? Már nem loptok? Az ajkatok megtért már? Már nem hazudtok? Ne csak a fejetekben legyen a vallás, hanem az egész lényetekben. Erről van szó! Az egész ember kell hozzá! Most pedig verjük össze a lábunkat!

Amikor a szentek bemenetelnek, amikor a szentek bemenetelnek, Uram, ott akarok lenni közöttük, amikor a szentek bemenetelnek!

Amikor a szentek bemenetelnek, amikor a szentek bemenetelnek, Uram, ott akarok lenni közöttük, amikor a szentek bemenetelnek!

Most csak emeljük fel a kezünket.

Amikor a szentek bemenetelnek, amikor a szentek bemenetelnek, Uram, ott akarok lenni közöttük, amikor a szentek bemenetelnek!

Amikor mindenek Urává koronázzák Őt, amikor mindenek Urává koronázzák Őt, ott akarok lenni közöttük, amikor mindenek Urává koronázzák Őt!

257 Hát nem szeretitek Őt?

A Világosságban fogunk járni (Tudjátok, hogy Ő a Világosság), *gyönyörű Világosságban, ahol az irgalom harmatcseppjei ragyognak és egész nap és egész éjjel Jézus, a világ Világossága ragyog ránk.*

Hiszitek, hogy Ő a világ Világossága? Hiszitek? Pál azt mondta: „Amikor énekelek, Lélekben énekelek. Amikor imádom Őt, Lélekben imádom.” Látjátok? Bármit tesztek, Lélekben tegyétek. Így van. És a Lélek életre kelti az Igét. Így van? Bizony így! Igen, uram!

Óh, ti a Világosság szentjei hirdessétek Jézust, a világ Világosságát, kegyelem és irgalom az Ő Nevében, Jézus, a Világosság… (Tehát mit csinálunk?) *A Világosságban járunk, gyönyörű Világosságban, ahol az irgalom harmatcseppjei ragyognak, és ahol egész nap és egész éjszaka Jézus, a világ Világossága ragyog ránk!*

259 Sajnálom, hogy ennyire összezavartam a zenészeket, csak nagyon magával ragadott ez. Nem tudom máshogy, csakhogy imádom Őt. Így csináljuk. Igen, uram! Hálás vagyok a lehetőségért, Mack testvérnek, hogy eljöhettem és közösségben lehettem veletek és a gyülekezettel itt ma este, mindezekkel a remek emberekkel. És ti, akik felemeltétek a kezeteket a Szentlélek keresztségéért, bízom benne, hogy beszélni fogtok Mack pásztorral itt, vagy valakivel, és bementek abba a terembe ott. És csak emlékezzetek rá, hogy Isten azt a szót mondta kezdetben: Legyen! És annak lennie kellet. És azt mondta: „Áldottak azok, akik éhezik és szomjazzák az igazságot, mert ők megelégíttetnek.” Látjátok, annak meg kell történnie! Gyertek és beszéljetek a pásztorral itt, és álljatok mellette, amint az evangéliumot hirdeti.

261 Most pedig énekeljük el újra azt a régi éneket, mert annyira szeretjük ezt: Világosságban fogunk járni. Jézus azt mondta: „Én vagyok a Világosság”, és te Őbenne vagy. Látjátok? Hogyan kerültök Bele? Csatlakoztok Hozzá? Nem. Kezet ráztok? Nem. Vízben megkeresztelkedtek? Nem.

„Egy Lélek által mindnyájan egy Testbe kereszteltetünk, a Krisztus Testébe.” És abban a Testben kilenc lelki ajándék működik a helyi testben, a helyi gyülekezetben. Ha valami, hát ez apostoli! Így van!

A Világosságban maradunk, abban a gyönyörű Világosságban, ahol az irgalom harmatcseppjei ragyognak és éjjel és nappal ránk ragyog…

Köszönöm, testvérem.

***